

Službeni list

Europske unije

C 38

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 59.

1. veljače 2016.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2016/C 038/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
2016/C 038/02	Imenovanje tajnika	2

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2016/C 038/03	Spojeni predmeti C-124/13 i C-125/13: Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. prosinca 2015. – Europski parlament, Europska komisija protiv Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Uredba (EU) br. 1243/2012 — Izbor pravne osnove — Članak 43. stavci 2. i 3. UFEU-a — Politička odluka — Dugoročni plan za stokove bakalara)	3
2016/C 038/04	Predmet C-166/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 26. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku — Ugovori o javnoj nabavi — Direktiva 89/665/EEZ — Načela djelotvornosti i ekvivalentnosti — Postupci pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi — Rok za podnošenje zahtjeva za pravnu zaštitu — Nacionalno zakonodavstvo koje zahtjev za naknadu štete uvjetuje prethodnim utvrđenjem nezakonitosti postupka — Prekluzivni rok koji počinje teći neovisno o činjenici je li podnositelj zahtjeva mogao znati za nezakonitost)	4

2016/C 038/05	Predmet C-280/14 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 3. prosinca 2015. – Talijanska Republika protiv Europske komisije (Žalba — Regionalna politika — Regionalni operativni program POR Puglia (Italija) na temelju Cilja br. 1 (2000.-2006.) — Smanjenje financijske potpore Zajednice koju je prvotno dodijelio Europski fond za regionalni razvoj)	4
2016/C 038/06	Predmet C-301/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Pfotenhilfe-Ungarn e.V. protiv Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1/2005 — Članak 1. stavak 5. — Zaštita životinja prilikom prijevoza — Prijevoz pasa lualica iz jedne države članice u drugu koji obavlja udruga za zaštitu životinja — Pojam „gospodarska djelatnost” — Direktiva 90/425/EEZ — Članak 12. — Pojam „trgovac uključen u trgovinu unutar Zajednice”)	5
2016/C 038/07	Predmet C-312/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Ráckevei Járásbíróság – Mađarska) – Banif Plus Bank Zrt. protiv Márton Lantosa, Mártonné Lantos (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2004/39/EZ — Članak 4. stavak 1. i članak 19. stavci 4., 5. i 9. — Tržišta financijskih instrumenata — Pojam „investicijske usluge i aktivnosti” — Odredbe kojima se jamči zaštita ulagatelja — Pravila o ponašanju za pružanje investicijskih usluga klijentima — Obveza procjene prikladnosti ili primjerenosti usluge koja se pruža — Ugovorne posljedice nepoštovanja te obveze — Ugovor o potrošačkom kreditu — Zajam izražen u stranoj valuti — Isplata i otplata zajma u nacionalnoj valuti — Ugovorne odredbe o tečaju)	6
2016/C 038/08	Predmet C-326/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Verein für Konsumenteninformation protiv A1 Telekom Austria AG (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2002/22/EZ — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Prava korisnika — Pravo pretplatnika na raskid ugovora bez naknade — Tarifna prilagodba koja proizlazi iz ugovorenih uvjeta — Povećanje tarife u slučaju povećanja potrošačkih cijena)	6
2016/C 038/09	Predmet C-338/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d’appel de Bruxelles – Belgija) – Quenon K. SPRL protiv Beobank SA, prije Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, prije Citilife SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Samozaposleni trgovački zastupnici — Direktiva 86/653/EEZ — Članak 17. stavak 2. — Nalogodavčev raskid ugovora o zastupanju — Obeštećenje zastupnika — Zabrana kumuliranja sustava odštete za stranke i sustava naknade štete — Pravo zastupnika na naknadu štete uz odštetu za stranke — Pretpostavke)	7
2016/C 038/10	Predmet C-345/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā Tiesa – Latvija) – SIA „Maxima Latvija” protiv Konkurences padome (Zahtjev za prethodnu odluku — Tržišno natjecanje — Članak 101. stavak 1. UFEU-a — Primjena sličnog nacionalnog propisa — Nadležnost Suda — Pojam „sporazum koji ima za cilj ograničiti tržišno natjecanje” — Ugovori o zakupu poslovnog prostora — Trgovački centri — Pravo referentnog zakupnika da se protivi tomu da zakupodavac poslovne prostore da u zakup trećima)	8
2016/C 038/11	Predmet C-487/14: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 26. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – SC Total Waste Recycling SRL protiv Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Otpad — Pošiljke — Uredba (EZ) br. 1013/2006 — Otprema unutar Europske unije — Točka ulaska različita od one predviđene u obavijesti i u prethodnom odobrenju — Bitna promjena pojedinosti pošiljke otpada — Nezakonita pošiljka — Proporcionalnost upravne novčane kazne)	9

2016/C 038/12	Predmet C-509/14: Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Španjolska) – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) protiv Luisa Aira Pascuala, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2001/23/EZ — Članak 1. stavak 1. — Prijenos poduzeća — Zaštita prava zaposlenika — Obveza preuzimatelja da prihvati zaposlenike — Javno poduzeće odgovorno za javnu službu — Pružanje usluge drugog poduzetnika na temelju ugovora o upravljanju javnim uslugama — Odluka o neproduljenju tog ugovora nakon njegova isteka — Zadržavanje identiteta gospodarskog subjekta — Djelatnost koja se ponajprije temelji na opremi — Nepreuzimanje zaposlenika)	10
2016/C 038/13	Predmet C-44/15: Presuda Suda (deveto vijeće) od 26. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Hauptzollamt Frankfurt am Main protiv Duval GmbH & Co. KG (Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Tarifni broj 9025 — Pojam, termometar’ — Indikatori izlaganja unaprijed određenoj temperaturi reagiranja za jednokratnu upotrebu)	10
2016/C 038/14	Predmet C-82/15 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 3. prosinca 2015. – PP Nature-Balance Lizenz GmbH protiv Europske komisije (Žalba — Lijekovi za humanu primjenu — Direktiva 2001/83/EZ — Članci 31. i 116. — Odluka Komisije kojom se država članicama nalaže povlačenje i izmjena nacionalnih odobrenja za stavljanje u promet lijekova za humanu primjenu koji sadrže aktivnu tvar „tolperizon“)	11
2016/C 038/15	Predmet C-592/13: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico protiv Ediltecnica SpA (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Članak 191. stavak 2. UFEU-a — Direktiva 2004/35/EZ — Odgovornost za okoliš — Nacionalno zakonodavstvo koje ne propisuje mogućnost da uprava vlasnicima onečišćenih zemljišta koji nisu sudjelovali u tom onečišćenju naloži provođenje mjera sprečavanja i otklanjanja i koje propisuje samo obvezu naknade troškova za mjere koje provede uprava — Spojivost s načelom onečišćivač plaća, načelom opreznosti, načelom preventivnog djelovanja i načelom da se šteta nanese na okolišu popravljajući ponajprije na samom izvoru)	12
2016/C 038/16	Predmet C-156/14: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Tamoil Italia SpA protiv Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Članak 191., stavak 2. UFEU-a — Direktiva 2004/35/EZ — Odgovornost za okoliš — Nacionalno zakonodavstvo koje ne propisuje mogućnost uprave da vlasnicima onečišćenih zemljišta koji nisu sudjelovali u tom onečišćenju naloži provođenje mjera sprečavanja i otklanjanja i koje propisuje samo obvezu naknade troškova za mjere koje provede uprava — Spojivost s načelom onečišćivač plaća, načelom opreznosti, načelom preventivnog djelovanja i načelom da se šteta nanese na okolišu popravljajući ponajprije na samom izvoru)	12
2016/C 038/17	Predmet C-424/14: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 30. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Jácint Gábor Balogh protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Zahtjev za prethodnu odluku — PDV — Direktiva 2006/112/EZ — Članci 213. i 214. — Nepodnošenje prijave početka aktivnosti — Izuzeće za male poduzetnike — Sankcija)	13

2016/C 038/18	Predmet C-500/14: Rješenje Suda (treće vijeće) od 6. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Torino – Italija) – Ford Motor Company protiv Wheeltrims srl (Zahtjev za prethodnu odluku — Dizajn — Direktiva 98/71/EZ — Članak 14. — Uredba (EZ) br. 6/2002 — Članak 110. — Odredba, o popravku' — Uporaba žiga od strane treće osobe koju nije odobrio nositelj žiga za zamjenske dijelove ili pribor za motorna vozila koji su istovjetni proizvodima za koje je žig registriran)	14
2016/C 038/19	Predmet C-517/14 P: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 6. listopada 2015. – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. protiv Europske komisije, Kraljevine Nizozemske, Nederlandse Zuivelorganisatie (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Poljoprivreda — Uredba (EZ) br. 510/2006 — Registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla — Registracija naziva „Edam Holland” — Proizvođači koji koriste naziv „Edam” — Nepostojanje pravnog interesa)	14
2016/C 038/20	Predmet C-519/14 P: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 6. listopada 2015. – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. protiv Europske komisije, Kraljevine Nizozemske, Nederlandse Zuivelorganisatie (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Poljoprivreda — Uredba (EZ) br. 510/2006 — Registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla — Registracija naziva, Gouda Holland' — Proizvođači koji koriste naziv, gouda' — Nepostojanje pravnog interesa)	15
2016/C 038/21	Predmet C-530/14 P: Rješenje Suda (drugo vijeće) od 22. listopada 2015. – Europska komisija protiv Helenske Republike (Žalba — Državna potpora — Grčka kasina — Pravno uređenje koje određuje porezno opterećenje od 80 % na ulaznice različitih iznosa — Odluka kojom se utvrđuje da je potpora nespojiva s unutarnjim tržištem — Pojam „državne potpore” — Prednost — Djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana žalba)	15
2016/C 038/22	Predmet C-545/14 P: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 1. prosinca 2015. – Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd protiv Vijeća Europske Unije, Europske komisije (Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Tužba za naknadu štete — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Zimbabveu — Uklanjanja imena predmetne osobe s popisa osoba i subjekata na koje se te mjere odnose — Naknada navodno pretrpljene štete)	16
2016/C 038/23	Predmet C-1/15 SA: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2015. – La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL protiv Europske komisije (Zahtjev za odobrenje provođenja zapljene imovine Europske komisije)	16
2016/C 038/24	Predmet C-2/15 SA: Rješenje Suda (drugo vijeće) od 29. rujna 2015. – ANKO AE Antiprosopieon, Emporiou kai Viomichanias protiv Europske komisije (Zahtjev za odobrenje provođenja zapljene imovine Europske komisije)	17
2016/C 038/25	Predmet C-74/15: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 19. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Oradea – Rumunjska) – Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău protiv Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Zaštita potrošača — Direktiva 93/13/EEZ — Članak 1. stavak 1. i članak 2. točka (b) — Nepošteni uvjeti u potrošačkim ugovorima — Ugovori o jamstvu i ugovori o osiguranju nekretninom koje su fizičke osobe sklopile s kreditnom institucijom nastupajući za potrebe izvan okvira svojeg obrta, poduzeća i profesije, pri čemu nisu funkcionalno povezane s trgovačkim društvom za koje daju jamstvo)	17

2016/C 038/26	Predmet C-120/15: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 21. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Krajský súd v Košiciach – Slovačka) – Kovožber s. r. o. protiv Daňový úrad Košice (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 183. — Povrat preplaćenog PDV-a — Nacionalni propis kojim se određuje da se zatezne kamate u vezi s povratom viška PDV-a obračunavaju tek od isteka roka od deset dana nakon okončanja postupka porezne kontrole)	18
2016/C 038/27	Predmet C-137/15: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 17. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Španjolska) – María Pilar Plaza Bravo protiv Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Direktiva 79/7/EEZ — Članak 4. stavak 1. — Jednakost postupanja prema radnicima i radnicama — Radnici koji rade u nepunom radnom vremenu vrijeme, pretežito žene — Nacionalni propis kojim je predviđen najviši iznos naknade za nezaposlenost — Propis koji za izračun tog iznosa koristi omjer između radnog vremena dotičnih zaposlenika koji rade u nepunom radnom vremenu i radnog vremena zaposlenika koji radi u punom radnom vremenu)	19
2016/C 038/28	Predmet C-152/15: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 23. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal da Relação de Lisboa – Portugal) – Cruz & Companhia Lda protiv Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL (Prethodno pitanje — Članak 99. Poslovnika Suda — Poljoprivreda — Zajednička organizacija tržišta — Uredba (EEZ) br. 3665/87 — Članak 4. stavak 1. i članak 13. — Uredba (EEZ) n° 2220/85 — Članak 19. stavak 1. točka (a) — Uvjeti za oslobađanje jamstva položenog radi osiguranja vraćanja predujma — Uvjeti za dodjelu subvencije — Dobra i zadovoljavajuća tržišna kvaliteta — Uzimanje u obzir činjenica koje je nadležno tijelo utvrdilo slijedom nadzora koji je izvršen nakon stvarnog izvoza i carinjenja proizvoda — Tumačenje presude Cruz & Companhia (C-128/13, EU: C:2014:2432))	19
2016/C 038/29	Predmet C-463/15 PPU: Rješenje Suda (četvrto vijeće) od 25. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Openbaar Ministerie protiv A. (Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Članak 99. Poslovnika Suda — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Europski uhiđbeni nalog — Članak 2. stavak 4. i članak 4. točka 1. — Uvjeti za izvršenje — Nacionalno kazneno pravo koje podvrgava izvršenje europskog uhiđbenog naloga, osim uvjetu dvostruke kažnjivosti, uvjetu da je za djelo propisana najviša kazna zatvora ili oduzimanje slobode od najmanje dvanaest mjeseci u skladu s pravom države članice izvršenja)	20
2016/C 038/30	Predmet C-29/15 P: Žalba koju je 26. siječnja 2015. faksom podnio Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 25. studenoga 2014. u predmetu T-556/13, Verband der Kölnisch Wasser Hersteller e.V. protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)	21
2016/C 038/31	Predmet C-548/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. listopada 2015. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – J. J. de Lange protiv Staatssecretaris van Financiën	21
2016/C 038/32	Predmet C-556/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. listopada 2015. uputio Curtea de Apel Craiova (Rumunjska) – Fondul Proprietatea SA protiv Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)	22
2016/C 038/33	Predmet C-559/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2015. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Onix Asigurări SA protiv Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)	22

2016/C 038/34	Predmet C-560/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. listopada 2015. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Europa Way Srl, Persidera SpA protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni i dr.	23
2016/C 038/35	Predmet C-565/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2015. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Hans-Peter Ofenböck	24
2016/C 038/36	Predmet C-568/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2015. uputio Landgericht Stuttgart (Njemačka) – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V. protiv comtech GmbH	25
2016/C 038/37	Predmet C-569/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2015. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën	25
2016/C 038/38	Predmet C-570/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2015. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën	26
2016/C 038/39	Predmet C-573/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2015. uputio Cour d'appel de Liège (Belgija) – État belge protiv Oxycure Belgium SA	27
2016/C 038/40	Predmet C-575/15 P: Žalba koju je 9. studenoga 2015. podnijela Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 9. studenoga 2015. u predmetu T-584/14, INDITEX protiv OHIM-a – ANSELL (ZARA)	27
2016/C 038/41	Predmet C-580/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2015. uputio Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Belgija) – Johannes Van der Weegen, Anna Pot protiv Belgische Staat	29
2016/C 038/42	Predmet C-583/15: Tužba podnesena 12. studenoga 2015. – Europska komisija protiv Portugalske Republike	29
2016/C 038/43	Predmet C-584/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. studenoga 2015. uputio Tribunal administratif de Melun (Francuska) – Glencore Céréales France protiv Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	30
2016/C 038/44	Predmet C-585/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. studenoga 2015. uputio Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgija) – Raffinerie Tirlemontoise SA protiv État belge	31
2016/C 038/45	Predmet C-598/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2015. uputio Juzgado de Primera Instancia n°1 de Jerez de la Frontera (Španjolska) – Banco Santander, S.A. protiv Cristobaline Sánchez López	32
2016/C 038/46	Predmet C-599/15 P: Žalba koju je 16. studenoga 2015. podnijela Rumunjska protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 14. rujna 2015. u predmetu T-784/14, Komisija protiv Rumunjske	33
2016/C 038/47	Predmet C-601/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2015. uputio Raad van State (Nizozemska) – J. N., druga stranka: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	34
2016/C 038/48	Predmet C-604/15 P: Žalba koju je 15. studenoga 2015. podnijela Ana Pérez Gutiérrez protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 9. rujna 2015. u predmetu T-168/14, Pérez Gutierrez protiv Komisije	35
2016/C 038/49	Predmet C-609/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2015. uputio Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Španjolska) – María Assumpció Martínez Roges protiv José Antonia Garcíe Sáncheza	36

2016/C 038/50	Predmet C-617/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2015. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Hummel Holding A/S protiv Nike Inc. i Nike Retail B.V.	37
2016/C 038/51	Predmet C-618/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2015. uputio Cour de cassation (Francuska) – Concurrence Sàrl protiv Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl	37
2016/C 038/52	Predmet C-628/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2015. uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ujedinjena Kraljevina) – The Trustees of the BT Pension Scheme protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	38
2016/C 038/53	Predmet C-629/15 P: Žalba koju je 24. studenoga 2015. podnio Novartis Europharm Ltd protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 15. rujna 2015. u predmetu T-472/12, Novartis Europharm Ltd protiv Europske komisije	39
2016/C 038/54	Predmet C-630/15 P: Žalba koju je 24. studenoga 2015. podnio Novartis Europharm Ltd protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 15. rujna 2015. u predmetu T-67/13, Novartis Europharm Ltd protiv Europske komisije	40
2016/C 038/55	Predmet C-643/15: Tužba podnesena 2. prosinca 2015. – Slovačka Republika protiv Vijeća Europske unije	41
2016/C 038/56	Predmet C-647/15: Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Mađarska/Vijeće Europske unije	43
2016/C 038/57	Predmet C-648/15: Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Republika Austrija protiv Savezne Republike Njemačke	45
2016/C 038/58	Predmet C-78/15: Rješenje predsjednika Suda od 21. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – Colena AG protiv Deiters GmbH	46
2016/C 038/59	Predmet C-311/15: Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Finska) – TrustBuddy AB protiv Lauri Pihlajaniemi	46

Opći sud

2016/C 038/60	Predmeti T-233/11 i T-262/11: Presuda Općeg suda od 9. prosinca 2015. – Grčka i Ellinikos Chrysos protiv Komisije („Državne potpore — Sektor rudarstva — Bespovratna sredstva koja su rudarskom poduzetniku Ellinikos Chrysosu dodijelila grčka tijela — Ugovor o prijenosu rudnika po cijeni nižoj od tržišne vrijednosti i porezno oslobođenje u odnosu na taj prijenos — Odluka kojom se mjere potpore proglašavaju nezakonitim i kojom se nalaže povrat odgovarajućih iznosa — Pojam koristi — Kriterij privatnog ulagača”)	47
2016/C 038/61	Predmet T-563/13: Presuda Općeg suda od 10. prosinca 2015. – Belgija protiv Komisije („EFJP — Izdaci isključeni iz financiranja — Izdaci koji su nastali za Belgiju — Voće i povrće — Obveza obrazlaganja — Pretpostavke za priznavanje organizacije proizvođača — Eksternalizacija ključnih djelatnosti koju je izvršila organizacija proizvođača — Iznos koji treba isključiti — Proporcionalnost”)	47
2016/C 038/62	Predmet T-83/14: Presuda Općeg suda od 15. prosinca 2015. – LTJ Diffusion protiv OHIM-a – Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga ARTHUR & ASTON — Raniji nacionalni figurativni žig Arthur — Nepostojanje stvarne uporabe žiga — Članak 15. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Oblik koji se razlikuje u elementima koji mijenjaju razlikovni karakter”)	48

2016/C 038/63	Predmet T-124/14: Presuda Općeg suda od 11. prosinca 2015. – Finska protiv Komisije („EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Ruralni razvoj — Specifična financijska korekcija — Prihvatljivost izdataka za kupnju rabljenih strojeva i opreme — Derogativno uređenje za mikropoduzeća, mala i srednja poduzeća — Članak 55. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1974/2006”)	49
2016/C 038/64	Predmet T-354/14: Presuda Općeg suda od 9. prosinca 2015. – Comercializadora Eloro protiv OHIM-a – Zumex Group (zumex) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice ZUMEX — Raniji verbalni nacionalni žig JUMEX — Nepostojanje stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	49
2016/C 038/65	Predmet T-615/14: Presuda Općeg suda od 10. prosinca 2015. – Fútbol Club Barcelona protiv OHIM-a (Prikaz obrisa amblema) („Žig Zajednice — Prijava figurativnog žiga Zajednice koji predstavlja obris amblema — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009”)	50
2016/C 038/66	Predmet T-690/14: Presuda Općeg suda od 10. prosinca 2015. – Sony Computer Entertainment Europe protiv OHIM-a – Marpefa (Vieta) („Žig Zajednice — Postupak opoziva — Figurativni žig Zajednice Vieta — Stvarna uporaba žiga — Narav uporabe — Članak 15. stavak 1. i članak 51. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Oblik koji se razlikuje u elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter žiga — Dokaz uporabe za registrirane proizvode”)	51
2016/C 038/67	Predmet T-751/14: Presuda Općeg suda od 11. prosinca 2015. – Hikari Miso protiv OHIM-a – Nishimoto Trading (Hikari) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice Hikari — Raniji nacionalni verbalni žig HIKARI — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	51
2016/C 038/68	Predmet T-373/12: Rješenje Općeg suda od 1. prosinca 2015. – REWE-Zentral protiv OHIM-a – Planet GDZ (PRO PLANET) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)	52
2016/C 038/69	Predmet T-215/14: Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2015. – Gmina Miasto Gdynia i Port Lotniczy Gdynia Kosakowo protiv Komisije („Tužba za poništenje — Zamjena pobijanog akta tijekom postupka — Prilagodba tužbenog zahtjeva — Usporedna tužba protiv nove odluke — Obustava postupka”)	53
2016/C 038/70	Predmet T-217/14: Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2015. – Gmina Kosakowo protiv Komisije („Tužba za poništenje — Zamjena pobijanog akta tijekom postupka — Obustava postupka”)	53
2016/C 038/71	Predmet T-513/14: Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2015. – GreenPack protiv OHIM-a (greenpack) („Žig Zajednice — Odbijanje registracije — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)	54
2016/C 038/72	Predmet T-694/14: Rješenje Općeg suda od 23. studenoga 2015. – EREF protiv Komisije („Tužba za poništenje — Smjernice o državnim potporama za zaštitu okoliša za razdoblje 2014.-2020. — Udruženje — Nepostojanje izravnog utjecaja na članove — Nedopuštenost”)	55
2016/C 038/73	Predmet T-766/14: Rješenje Općeg suda od 23. studenoga 2015. – Actega Terra protiv OHIM-a – Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe) („Žig Zajednice — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Verbalni žig Zajednice FoodSafe — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba”)	55

2016/C 038/74	Predmet T-809/14: Rješenje Općeg suda od 27. studenoga 2015. – Italija protiv Komisije („Tužba za poništenje — Pravila o jeziku — Obavijest o slobodnom radnom mjestu direktora Prevoditeljskog centra za tijela Europske unije — Jezični uvjeti obrasca na internetskoj stranici na kojoj se mogu podnijeti prijave — Navodno odstupanje od obavijesti o slobodnom radnom mjestu objavljene u Službenom listu — Dopis koji je Komisija poslala nakon završetka postupka podnošenja prijave — Nedopuštenost”)	56
2016/C 038/75	Predmet T-814/14: Rješenje Općeg suda od 1. prosinca 2015. – Banco Espírito Santo protiv Komisije („Tužba za poništenje — Državne potpore — Potpora portugalskih tijela sanaciji financijskog subjekta Banco Espírito Santo, SA — Stvaranje banke za premošćivanje — Odluka o neospornosti — Obveze koje su preuzela portugalska tijela — Nadzor nad poštovanjem tih obveza koji izvršava upravitelj — Naknada upravitelju koju isplaćuje loša banka — Zahtjev za djelomično poništenje — Nedopuštenost”)	56
2016/C 038/76	Predmet T-845/14: Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2015. – August Brötje protiv OHIM-a (HydroComfort) („Žig Zajednice — Prijava za registraciju verbalnog žiga Zajednice HydroComfort — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Tužba koja je očito pravno neutemeljena”)	57
2016/C 038/77	Predmet T-41/15: Rješenje Općeg suda od 2. prosinca 2015. – Novartis protiv OHIM-a – Mabxience (HERTIXAN) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)	58
2016/C 038/78	Predmet T-118/15: Rješenje Općeg suda od 23. studenoga 2015. – Slovenija protiv Komisije („Tužba za poništenje — EFSJP — Komponenta za jamstva — EFJP i EPFRR — Rok za podnošenje tužbe — Dan od kojega rok počinje teći — Nepravodobnost — Nedopuštenost”)	58
2016/C 038/79	Predmet T-202/15: Rješenje Općeg suda od 20. studenoga 2015. – Zitro IP protiv OHIM-a (WORLD OF BINGO) („Žig Zajednice — Prijava figurativnog žiga Zajednice WORLD OF BINGO — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba”)	59
2016/C 038/80	Predmet T-203/15: Rješenje Općeg suda od 20. studenoga 2015. – Zitro IP protiv OHIM-a (WORLD OF BINGO) („Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice WORLD OF BINGO — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba”)	60
2016/C 038/81	Predmet T-213/15: Rješenje Općeg suda od 2. prosinca 2015. – Lidl Stiftung protiv OHIM-a – toom Baumarkt (Super-Samstag) („Žig zajednice — Zahtjev za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim — Obustava postupka”)	60
2016/C 038/82	Predmet T-329/15: Rješenje Općeg suda od 17. studenoga 2015. – Certuss Dampfautomaten protiv OHIM-a – Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)	61
2016/C 038/83	Predmet T-474/15 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 10. prosinca 2015. – GGP Italy protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Direktiva 2006/42/EZ — Zaštita zdravlja i sigurnosti potrošača i radnika od rizika rukovanja strojevima — Mjera latvijskih vlasti kojom se zabranjuje određena vrsta kosilice — Odluka Komisije kojom se mjera proglašava opravdanom — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)	61

2016/C 038/84	Predmet T-580/15: Tužba podnesena 6. listopada 2015. – Flamagas protiv OHIM-a – MatMind (CLIPPER)	62
2016/C 038/85	Predmet T-607/15: Tužba podnesena 27. listopada 2015. – Yieh United Steel protiv Komisije	63
2016/C 038/86	Predmet T-614/15: Tužba podnesena 29. listopada 2015. – Azur Space Solar Power protiv OHIM-a (Prikaz crne linije)	64
2016/C 038/87	Predmet T-671/15: Tužba podnesena 23. studenoga 2015. – E-Control protiv ACER-a	64
2016/C 038/88	Predmet T-675/15: Tužba podnesena 20. studenoga 2015. – Shanxi Taigang Stainless Steel protiv Komisije	65
2016/C 038/89	Predmet T-680/15: Tužba podnesena 20. studenoga 2015. – Les Éclaires protiv OHIM-a – L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)	66
2016/C 038/90	Predmet T-681/15: Tužba podnesena 20. studenoga 2015. – Environmental Manufacturing protiv OHIM-a – Société Elmar Wolf (prikaz vučje glave)	67
2016/C 038/91	Predmet T-685/15: Tužba podnesena 26. studenoga 2015. – Sulayr Global Service protiv OHIM-a – Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)	67
2016/C 038/92	Predmet T-693/15: Tužba podnesena 27. studenoga 2015. – Clover Canyon protiv OHIM-a – Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)	68
2016/C 038/93	Predmet T-694/15: Tužba podnesena 30. studenoga 2015. – Micula protiv Komisije	69
2016/C 038/94	Predmet T-695/15: Tužba podnesena 24. listopada 2015. – BMB protiv OHIM-a – Ferrero (posuda za slatkiše, kutija)	70
2016/C 038/95	Predmet T-696/15: Tužba podnesena 1. prosinca 2015. – Bodegas Vega Sicilia protiv OHIM-a (TEMPOS VEGA SICILIA)	71
2016/C 038/96	Predmet T-700/15: Tužba podnesena 30. studenoga 2015. – Volfas Engelman protiv OHIM-a – Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)	71
2016/C 038/97	Predmet T-701/15: Tužba podnesena 25. listopada 2015. – Stock Polska protiv OHIM-a – Lass & Steffen (LUBELSKA)	72
2016/C 038/98	Predmet T-706/15: Tužba podnesena 2. prosinca 2015. – Makhoul protiv Vijeća	73
2016/C 038/99	Predmet T-713/15: Tužba podnesena 30. studenoga 2015. – Pharm-a-care Laboratories protiv OHIM-a – Pharmavite (VITAMELTS)	73
2016/C 038/100	Predmet T-717/15: Tužba podnesena 4. prosinca 2015. – Drugsrus protiv EMA-e	74
2016/C 038/101	Predmet T-211/15 P: Rješenje Općeg suda od 23. studenoga 2015. – Necci protiv Komisije	75

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije**(2016/C 038/01)***Posljednja objava**

SL C 27, 25.1.2016.

Prethodne objave

SL C 16, 18.1.2016.

SL C 7, 11.1.2016.

SL C 429, 21.12.2015.

SL C 414, 14.12.2015.

SL C 406, 7.12.2015.

SL C 398, 30.11.2015.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Imenovanje tajnika

(2016/C 038/02)

Sud je na općoj sjednici 27. listopada 2015., na temelju članka 18. Poslovnika, odlučio Alfredu Calotu Escobaru obnoviti mandat tajnika Suda Europske unije za razdoblje od 7. listopada 2016. do 6. listopada 2022.

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. prosinca 2015. – Europski parlament, Europska komisija protiv Vijeća Europske unije

(Spojeni predmeti C-124/13 i C-125/13) ⁽¹⁾

(Tužba za poništenje — Uredba (EU) br. 1243/2012 — Izbor pravne osnove — Članak 43. stavci 2. i 3. UFEU-a — Politička odluka — Dugoročni plan za stokove bakalara)

(2016/C 038/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Europski parlament (zastupnici: I. Liukkonen, L.G. Knudsen i R. Kaškina, agenti), Europska komisija (zastupnici: A. Bouquet, K. Banks i A. Szmytkowska, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: E. Sitbon, A. de Gregorio Merino i A. Westerhof Löfflerová, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Kraljevina Španjolska (zastupnici: M. Sampol Pucurull i N. Díaz Abad, agenti), Francuska Republika (zastupnici: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme i C. Candat, agenti), Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, M. Nowacki i A. Miłkowska, agenti)

Izreka

1. Poništava se Uredba Vijeća (EU) br. 1243/2012 od 19. prosinca 2012. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1342/2008 o donošenju dugoročnog plana za stokove bakalara i ribolov koji iskorištava te stokove.
2. Održavaju se na snazi učinci Uredbe br. 1243/2012 do stupanja na snagu, u razumnom roku koji ne smije biti dulji od dvanaest mjeseci računajući od 1. siječnja godine što slijedi nakon objave ove presude, nove uredbe utemeljene na prikladnoj pravnoj osnovi, to jest na članku 43. stavku 2. UFEU-a.
3. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.
4. Kraljevina Španjolska, Francuska Republika i Republika Poljska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 156, 1. 6. 2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 26. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

(Predmet C-166/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Ugovori o javnoj nabavi — Direktiva 89/665/EEZ — Načela djelotvornosti i ekvivalentnosti — Postupci pravne zaštite koji se odnose na sklapanje ugovora o javnoj nabavi — Rok za podnošenje zahtjeva za pravnu zaštitu — Nacionalno zakonodavstvo koje zahtjev za naknadu štete uvjetuje prethodnim utvrđenjem nezakonitosti postupka — Prekluzivni rok koji počinje teći neovisno o činjenici je li podnositelj zahtjeva mogao znati za nezakonitost)

(2016/C 038/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

uz sudjelovanje: Bundesminister für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft, Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger, Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich

Izreka

Pravo Europske unije, a osobito načelo djelotvornosti, protivi se nacionalnom propisu koji podnošenje zahtjeva za naknadu štete zbog povrede pravila prava javne nabave uvjetuje prethodnim utvrđenjem da je postupak sklapanja ugovora o nabavi nezakonit zbog toga što prethodno nije objavljen poziv na nadmetanje, ako za podnošenje tog zahtjeva za utvrđenje nezakonitosti vrijedi prekluzivni rok od šest mjeseci koji počinje teći računajući od dana poslije dana dodjele predmetnog ugovora o javnoj nabavi, i to bez obzira na to je li podnositelj zahtjeva mogao znati da je ta odluka javnog naručitelja nezakonita.

⁽¹⁾ SL C 282, 25. 8. 2014.

Presuda Suda (peto vijeće) od 3. prosinca 2015. – Talijanska Republika protiv Europske komisije

(Predmet C-280/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Regionalna politika — Regionalni operativni program POR Puglia (Italija) na temelju Cilja br. 1 (2000.-2006.) — Smanjenje financijske potpore Zajednice koju je prvotno dodijelio Europski fond za regionalni razvoj)

(2016/C 038/05)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju P. Gentilija, avvocato dello Stato)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: D. Recchia i A. Steiblytè, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Talijanskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 315, 15. 9. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Pfotenhilfe-Ungarn e.V. protiv Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Predmet C-301/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1/2005 — Članak 1. stavak 5. — Zaštita životinja prilikom prijevoza — Prijevoz pasa litalica iz jedne države članice u drugu koji obavlja udruga za zaštitu životinja — Pojam „gospodarska djelatnost” — Direktiva 90/425/EEZ — Članak 12. — Pojam „trgovac uključen u trgovinu unutar Zajednice”)

(2016/C 038/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pfotenhilfe-Ungarn e.V.

Tuženik: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

uz sudjelovanje: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Izreka

1. Pojam „gospodarska djelatnost” u smislu članka 1. stavka 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2005 od 22. prosinca 2004. o zaštiti životinja tijekom prijevoza i s prijevozom povezanih postupaka i o izmjeni direktiva 64/432/EEZ i 93/119/EZ i Uredbe (EZ) br. 1255/97 treba tumačiti na način da obuhvaća djelatnost poput one u glavnom postupku koja se odnosi na prijevoz pasa litalica iz jedne države članice u drugu, a koji obavlja općekorisna udruga radi udovoljavanja tih pasa kod osoba koje su se obvezale preuzeti ih uz plaćanje novčanog iznosa koji načelno pokriva troškove koji su udruzi nastali tom prigodom.
2. Pojam „trgovci uključeni u trgovinu unutar Zajednice” u smislu članka 12. Direktive Vijeća 90/425/EEZ od 26. lipnja 1990. o veterinarskim i zootehničkim pregledima koji se primjenjuju u trgovini određenim živim životinjama i proizvodima unutar Zajednice s ciljem uspostave unutarnjeg tržišta, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 92/60/EEZ od 30. lipnja 1992., treba tumačiti na način da obuhvaća, među ostalim, i općekorisnu udrugu koja prevozi pse litalice iz jedne države članice u drugu radi udovoljavanja tih pasa kod osoba koje su se obvezale preuzeti ih uz plaćanje novčanog iznosa koji načelno pokriva troškove koji su udruzi nastali tom prigodom.

⁽¹⁾ SL C 303, 8. 9. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Ráckevei Járásbíróság – Mađarska) – Banif Plus Bank Zrt. protiv Márton Lantos, Mártonné Lantos

(Predmet C-312/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2004/39/EZ — Članak 4. stavak 1. i članak 19. stavci 4., 5. i 9. — Tržišta financijskih instrumenata — Pojam „investicijske usluge i aktivnosti” — Odredbe kojima se jamči zaštita ulagatelja — Pravila o ponašanju za pružanje investicijskih usluga klijentima — Obveza procjene prikladnosti ili primjerenosti usluge koja se pruža — Ugovorne posljedice nepoštovanja te obveze — Ugovor o potrošačkom kreditu — Zajam izražen u stranoj valuti — Isplata i otplata zajma u nacionalnoj valuti — Ugovorne odredbe o tečaju)

(2016/C 038/07)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Ráckevei Járásbíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Banif Plus Bank Zrt.

Tuženici: Márton Lantos, Mártonné Lantos

Izreka

Članak 4. stavak 1. i 2. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ treba tumačiti na način da, pod uvjetom da to provjeri sud koji je uputio zahtjev, investicijske usluge ili aktivnosti u smislu te odredbe nisu određene tečajne transakcije koje provodi kreditna institucija na temelju ugovornih odredaba ugovora o zajmu izraženog u stranoj valuti, kao što je to onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, a koje se sastoje od utvrđivanja iznosa zajma na temelju kupovnog tečaja strane valute primjenjivog prilikom isplate sredstava i od određivanja mjesečnih iznosa na temelju prodajnog tečaja te strane valute primjenjivog prilikom izračuna svakog mjesečnog obroka.

⁽¹⁾ SL C 303, 8. 9. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Verein für Konsumenteninformation protiv A1 Telekom Austria AG

(Predmet C-326/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2002/22/EZ — Elektroničke komunikacijske mreže i usluge — Prava korisnika — Pravo pretplatnika na raskid ugovora bez naknade — Tarifna prilagodba koja proizlazi iz ugovorenih uvjeta — Povećanje tarife u slučaju povećanja potrošačkih cijena)

(2016/C 038/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verein für Konsumenteninformation

Tuženik: A1 Telekom Austria AG

Izreka

Članak 20. stavak 2. Direktive 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi), kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., treba tumačiti na način da prilagodba tarife za pružanje usluga u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama ili uslugama, koja se provodi primjenom ugovorne odredbe o prilagodbi tarife iz općih uvjeta prodaje poduzetnika koji pruža te usluge, a kojom se predviđa da takva prilagodba odgovara objektivnom indeksu potrošačkih cijena koji utvrđuje javno tijelo, ne predstavlja „prilagodb[u] ugovorenih uvjeta” u smislu te odredbe, koja bi pretplatniku davala pravo na raskid ugovora bez naknade.

(¹) SL C 339, 29. 9. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – Quenon K. SPRL protiv Beobank SA, prije Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, prije Citilife SA

(Predmet C-338/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Samozaposleni trgovački zastupnici — Direktiva 86/653/EEZ — Članak 17. stavak 2. — Nalogodavčev raskid ugovora o zastupanju — Obeštećenje zastupnika — Zabrana kumuliranja sustava odštete za stranke i sustava naknade štete — Pravo zastupnika na naknadu štete uz odštetu za stranke — Pretpostavke)

(2016/C 038/09)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Quenon K. SPRL

Tuženici: Beobank SA, prije Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, prije Citilife SA

Izreka

1. Članak 17. stavak 2. Direktive Vijeća 86/653/EEZ od 18. prosinca 1986. o usklađivanju prava država članica u vezi samozaposlenih trgovačkih zastupnika treba tumačiti tako da se ne protivi nacionalnom propisu kojim je predviđeno da trgovački zastupnik u slučaju raskida ugovora o zastupanju ima pravo i na odštetu za stranke ograničenu na najviši iznos u visini njegove jednogodišnje naknade za rad i, ako ta odšeta ne pokriva u potpunosti iznos stvarno pretrpljene štete, na dodatnu naknadu štete, pod uvjetom da taj propis ne dovodi do dvostrukog obeštećenja zastupnika za gubitak provizije zbog raskida spomenutog ugovora.

2. Članak 17. stavak 2. točku (c) Direktive 86/653/EEZ treba tumačiti tako da ne uvjetuje dodjeljivanje naknade štete dokazivanjem postojanja povrede pripisive nalogodavcu koja je u uzročnoj vezi sa štetom na koju se poziva, ali zahtijeva da je ta šteta različita od one kompenzirane odštetom za stranke.

(¹) SL C 339, 29. 9. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā Tiesa – Latvija) – SIA „Maxima Latvija” protiv Konkurences padome

(Predmet C-345/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Tržišno natjecanje — Članak 101. stavak 1. UFEU-a — Primjena sličnog nacionalnog propisa — Nadležnost Suda — Pojam „sporazum koji ima za cilj ograničiti tržišno natjecanje” — Ugovori o zakupu poslovnog prostora — Trgovački centri — Pravo referentnog zakupnika da se protivi tomu da zakupodavac poslovne prostore dâ u zakup trećima)

(2016/C 038/10)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA „Maxima Latvija”

Tuženik: Konkurences padome

Izreka

1. Članak 101. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da sama okolnost da ugovor o zakupu poslovnog prostora koji se odnosi na zakup supermarketa koji se nalazi u trgovačkom centru sadrži odredbu kojom se zakupniku daje pravo protiviti se tomu da zakupodavac poslovne prostore u tom centru dâ u zakup drugim zakupnicima, ne znači da taj ugovor ima za cilj ograničiti tržišno natjecanje u smislu te odredbe.
2. Za ugovore o zakupu poslovnog prostora poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, za koje se nakon detaljne analize gospodarskog i pravnog konteksta u koji ulaze, kao i posebnosti referentnoga tržišta o kojem je riječ ispostavi da značajno pridonose mogućem zatvaranju tog tržišta, moguće je smatrati da čine sastavni dio sporazuma koji ima „za posljedicu” sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišnog natjecanja u smislu članka 101. stavka 1. UFEU-a. Važnost doprinosa svakog ugovora tom zatvaranju ovisi među ostalim o položaju ugovornih stranaka na navedenom tržištu i o trajanju tog ugovora.

(¹) SL C 329, 22. 9. 2014.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 26. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – SC Total Waste Recycling SRL protiv Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Predmet C-487/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Otpad — Pošiljke — Uredba (EZ) br. 1013/2006 — Otprema unutar Europske unije — Točka ulaska različita od one predviđene u obavijesti i u prethodnom odobrenju — Bitna promjena pojedinosti pošiljke otpada — Nezakonita pošiljka — Proporcionalnost upravne novčane kazne)

(2016/C 038/11)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Total Waste Recycling SRL

Tuženik: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Izreka

1. Članak 17. stavak 1. Uredbe br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 669/2008 od 15. srpnja 2008., treba tumačiti na način da pošiljku otpada, poput onih navedenih u Prilogu IV. toj uredbi, u državi provoza putem graničnog prijelaza različitog od onog navedenog u obrascu obavijesti i za koji su nadležna tijela dala odobrenje, treba smatrati bitnom promjenom u pojedinostima i/ili uvjetima otpreme za koju je dano odobrenje, tako da činjenica da nadležna tijela nisu bila obaviještena o toj promjeni ima za posljedicu to da je ta pošiljka otpada nezakonita jer „se otprema na način koji nije bitno naveden u obavijesti”, u smislu članka 2. točke 35. pod (d) navedene uredbe.
2. Članak 50. stavak 1. Uredbe br. 1013/2006, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 669/2008, prema kojem sankcije koje primjenjuju države članice u slučajevima povrede odredaba te uredbe trebaju biti razmjerne, treba tumačiti na način da se izricanje novčane kazne kojom se sankcionira pošiljka otpada, poput onih iz Priloga IV. navedenoj uredbi, u državi provoza putem graničnog prijelaza različitog od onog navedenog u obrascu obavijesti za koji su nadležna tijela dala odobrenje, čiji iznos odgovara iznosu kazne koja se primjenjuje u slučaju povrede obveza pribavljanja odobrenja i podnošenja prethodne pisane obavijesti može smatrati proporcionalnim samo ako se iz okolnosti svojstvenih počinjenoj povredi može zaključiti da je riječ o povredama ekvivalentne ozbiljnosti. Na nacionalnom sudu je da provjeri, uzimajući u obzir sve činjenične i pravne okolnosti svojstvene predmetu u kojem odlučuje, a posebice rizike koje povreda može uzrokovati u području zaštite okoliša i zdravlja ljudi, prelazi li iznos sankcije ono što je nužno za postizanje ciljeva koji se sastoje u osiguravanju visoke razine zaštite okoliša i zdravlja ljudi.

⁽¹⁾ SL C 7, 12. 1. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Španjolska) – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) protiv Luisa Aira Pascuala, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial

(Predmet C-509/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2001/23/EZ — Članak 1. stavak 1. — Prijenos poduzeća — Zaštita prava zaposlenika — Obveza preuzimatelja da prihvati zaposlenike — Javno poduzeće odgovorno za javnu službu — Pružanje usluge drugog poduzetnika na temelju ugovora o upravljanju javnim uslugama — Odluka o neproduljenju tog ugovora nakon njegova isteka — Zadržavanje identiteta gospodarskog subjekta — Djelatnost koja se ponajprije temelji na opremi — Nepreuzimanje zaposlenika)

(2016/C 038/12)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

Tuženici: Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial

Izreka

Članak 1. stavak 1. Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona treba tumačiti na način da u njezino područje primjene ulazi situacija u kojoj javno poduzeće koje je odgovorno za gospodarsku djelatnost održavanja intermodalnih prijevoznih jedinica povjeri obavljanje te djelatnosti drugom poduzetniku ugovorom o upravljanju javnim uslugama, stavljajući mu na raspolaganje potrebnu infrastrukturu i opremu u svojem vlasništvu, nakon čega odluči okončati taj ugovor i ne preuzeti radnike koje zapošljava taj poduzetnik jer od tog trenutka samo izvršava spomenutu djelatnost, koristeći se vlastitom radnom snagom.

⁽¹⁾ SL C 26, 26. 1. 2015.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 26. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Hauptzollamt Frankfurt am Main protiv Duval GmbH & Co. KG

(Predmet C-44/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Tarifni broj 9025 — Pojam, termometar' — Indikatori izlaganja unaprijed određenoj temperaturi reagiranja za jednokratnu upotrebu)

(2016/C 038/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Tuženik: Duval GmbH & Co. KG

Izreka

Tarifni broj 9025 Kombinirane nomenklature iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1549/2006 od 17. listopada 2006., treba tumačiti na način da obuhvaća i indikatore temperature okoline od papirnatog materijala, ako je potrebno obložene plastičnim filmom koji, kao i dotični proizvodi u glavnom postupku pokazuju, promjenom boje, nepovratno i bez mogućnosti ponovne upotrebe, je li postignut jedan ili više temperaturnih pragova.

⁽¹⁾ SL C 127, 20. 4. 2015.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 3. prosinca 2015. – PP Nature-Balance Lizenz GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-82/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Lijekovi za humanu primjenu — Direktiva 2001/83/EZ — Članci 31. i 116. — Odluka Komisije kojom se država članicama nalaže povlačenje i izmjena nacionalnih odobrenja za stavljanje u promet lijekova za humanu primjenu koji sadrže aktivnu tvar „tolperizon“)

(2016/C 038/14)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (zastupnik: M. Ambrosius, Rechtsanwalt)

Druška stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: B.-R. Killmann, A. Sipos i M. Šimerdová, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu PP Nature-Balance Lizenz GmbH se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 127, 20. 4. 2015.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico protiv Ediltecnica SpA

(Predmet C-592/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Članak 191. stavak 2. UFEU-a — Direktiva 2004/35/EZ — Odgovornost za okoliš — Nacionalno zakonodavstvo koje ne propisuje mogućnost da uprava vlasnicima onečišćenih zemljišta koji nisu sudjelovali u tom onečišćenju naloži provođenje mjera sprečavanja i otklanjanja i koje propisuje samo obvezu naknade troškova za mjere koje provede uprava — Spoјivost s načelom onečišćivač plaća, načelom opreznosti, načelom preventivnog djelovanja i načelom da se šteta nanесena okolišu popravља ponajprije na samom izvoru)

(2016/C 038/15)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico

Tuženik: Ediltecnica SpA

Izreka

Direktivu 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu valja tumačiti na način da se ne protivi nacionalnom propisu poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku koji, u slučaju da je nemoguće identificirati počinitelja koji je odgovoran za navedeno onečišćenje ili da je od njega nemoguće dobiti naknadu štete, ne dopušta upravnom tijelu da nametne izvršavanje hitnih mjera sigurnosti i zaštite vlasniku tog zemljišta koji nije odgovoran za onečišćenje, propisujući na teret ovog posljednjeg samo plaćanje odštete koja je ograničena na vrijednost lokacije nakon primjene mjera zaštite.

⁽¹⁾ SL C 52, 22. 2. 2014.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 6. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Tamoil Italia SpA protiv Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

(Predmet C-156/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Članak 191., stavak 2. UFEU-a — Direktiva 2004/35/EZ — Odgovornost za okoliš — Nacionalno zakonodavstvo koje ne propisuje mogućnost uprave da vlasnicima onečišćenih zemljišta koji nisu sudjelovali u tom onečišćenju naloži provođenje mjera sprečavanja i otklanjanja i koje propisuje samo obvezu naknade troškova za mjere koje provede uprava — Spoјivost s načelom onečišćivač plaća, načelom opreznosti, načelom preventivnog djelovanja i načelom da se šteta nanесena okolišu popravља ponajprije na samom izvoru)

(2016/C 038/16)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tamoil Italia SpA

Tuženik: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

uz sudjelovanje: Provincia di Venezia, Comune di Venezia, Regione Veneto

Izreka

Direktivu 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu valja tumačiti na način da se ne protivi nacionalnom propisu poput onoga u glavnom postupku koji, u slučaju da je nemoguće identificirati počinitelja koji je odgovoran za navedeno onečišćenje ili da je od njega nemoguće dobiti naknadu štete, ne dopušta upravnom tijelu da nametne izvršavanje hitnih mjera sigurnosti i zaštite vlasniku tog zemljišta koji nije odgovoran za onečišćenje, propisujući na teret ovog posljednjeg samo plaćanje odštete koja je ograničena na vrijednost lokacije nakon primjene mjera zaštite.

⁽¹⁾ SL C 194, 24. 6. 2014.

**Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 30. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – Jácint Gábor Balogh protiv Nemzeti
Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága**

(Predmet C-424/14) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — PDV — Direktiva 2006/112/EZ — Članci 213. i 214. — Nepodnošenje
prijave početka aktivnosti — Izuzeće za male poduzetnike — Sankcija)**

(2016/C 038/17)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jácint Gábor Balogh

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Izreka

1. Članak 213. stavak 1 Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da se ne protivi nacionalnom zakonodavstvu koje poreznom obveznik nalaže da prijavi početak gospodarske aktivnosti iako proizvod te aktivnosti ne prekoračuje prag izuzeća za male poduzetnike i iako porezni obveznik ne namjerava obavljati oporezivu aktivnost.
2. Pravo Unije treba tumačiti na način da se ne protivi tomu da se administrativnom kaznom sankcionira nepoštovanje obveze poreznog obveznika da prijavi početak gospodarske aktivnosti iako proizvod te aktivnosti ne prekoračuje prag izuzeća za male poduzetnike. Na sudu koji je uputio zahtjev je da ocijeni je li sankcija izrečena u glavnom postupku sukladna načelu proporcionalnosti.

⁽¹⁾ SL C 439, 8. 12. 2014.

Rješenje Suda (treće vijeće) od 6. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Torino – Italija) – Ford Motor Company protiv Wheeltrims srl

(Predmet C-500/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Dizajn — Direktiva 98/71/EZ — Članak 14. — Uredba (EZ) br. 6/2002 — Članak 110. — Odredba, o popravku' — Uporaba žiga od strane treće osobe koju nije odobrio nositelj žiga za zamjenske dijelove ili pribor za motorna vozila koji su istovjetni proizvodima za koje je žig registriran)

(2016/C 038/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale ordinario di Torino

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ford Motor Company

Tuženik: Wheeltrims srl

Izreka

Članak 14. Direktive 98/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 1998. o pravnoj zaštiti dizajna i članak 110. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice treba tumačiti na način da, primjenom iznimke iz odredbi Direktive 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima i Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice, ne dopuštaju proizvođaču rezervnih dijelova i pribora za motorna vozila, kao što su to poklopci kotača, da bez odobrenja proizvođača motornog vozila na svojim proizvodima ističe znak koji je istovjetan žigu koji je potonji registrirao, među ostalim i za te proizvode, s obrazloženjem da je takva uporaba tog žiga sredstvo popravka odnosnog vozila kojim mu se može, kao složenom proizvodu, obnoviti izvorni izgled.

⁽¹⁾ SL C 46, 9. 2. 2015.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 6. listopada 2015. – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. protiv Europske komisije, Kraljevine Nizozemske, Nederlandse Zuivelorganisatie

(Predmet C-517/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Poljoprivreda — Uredba (EZ) br. 510/2006 — Registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla — Registracija naziva „Edam Holland” — Proizvođači koji koriste naziv „Edam” — Nepostojanje pravnog interesa)

(2016/C 038/19)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (zastupnici: M. Loschelder i V. Schoene, Rechtsanwälte)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: B. Schima, J. Guillem Carrau i G. von Rintelen, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastupnici: B. Koopman i M. Bulterman, agenti), Nederlandse Zuivelorganisatie (zastupnici: P. van Ginneken i G. Béquet, advocaten)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. nalaže se snošenje troškova.
3. Kraljevina Nizozemska i Nederlandse Zuivelorganisatie snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 26, 26. 1. 2015.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 6. listopada 2015. – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. protiv Europske komisije, Kraljevine Nizozemske, Nederlandse Zuivelorganisatie

(Predmet C-519/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Poljoprivreda — Uredba (EZ) br. 510/2006 — Registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla — Registracija naziva, Gouda Holland' — Proizvođači koji koriste naziv, gouda' — Nepostojanje pravnog interesa)

(2016/C 038/20)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (zastupnici: M. Loschelder i V. Schoene, Rechtsanwälte)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: B. Schima, J. Guillem Carrau i G. von Rintelen, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman i B. Koopman, agenti), Nederlandse Zuivelorganisatie (zastupnici: P. van Ginneken i G. Béquet, advocaten)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Schutzgemeinschaftu Milch und Milcherzeugnisse e.V. nalaže se snošenje troškova.
3. Kraljevina Nizozemska i Nederlandse Zuivelorganisatie snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 16, 19. 1. 2015.

Rješenje Suda (drugo vijeće) od 22. listopada 2015. – Europska komisija protiv Helenske Republike

(Predmet C-530/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državna potpora — Grčka kasina — Pravno uređenje koje određuje porezno opterećenje od 80 % na ulaznice različitih iznosa — Odluka kojom se utvrđuje da je potpora nespojiva s unutarnjim tržištem — Pojam „državne potpore” — Prednost — Djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana žalba)

(2016/C 038/21)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Europska Komisija (zastupnici: A. Bouchagiar i P.J. Loewenthal, agenti)

Druge stranke u postupku: Helenska Republika (zastupnici: K. Boskovits i P. Mylonopoulos, agenti)

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 26, 26. 1. 2015.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 1. prosinca 2015. – Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd protiv Vijeća Europske Unije, Europske komisije

(Predmet C-545/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Članak 181. Poslovnika Suda — Tužba za naknadu štete — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Zimbabveu — Uklanjanja imena predmetne osobe s popisa osoba i subjekata na koje se te mjere odnose — Naknada navodno pretrpljene štete)

(2016/C 038/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd (zastupnici: H. Mercer QC, I. Quirk, Barrister)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: G. Étienne i B. Driessen, agenti), Europska komisija (zastupnici: S. Bartelt i M. Konstantinidis, agenti)

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Nalaže se Aguyu Clementu Georgijas, društvu Trinity Engineering (Private) Ltd i društvu Georgiadis Trucking (Private) Ltd snošenje, osim njihovih vlastitih troškova, i troškova Vijeća Europske unije i Europske komisije.*

⁽¹⁾ SL C 46, 9. 2. 2015.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 21. rujna 2015. – La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL protiv Europske komisije

(Predmet C-1/15 SA) ⁽¹⁾

(Zahtjev za odobrenje provođenja zapljene imovine Europske komisije)

(2016/C 038/23)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL (zastupnik: J.-Y. Steyt, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnik: A. Aresu, agent)

Izreka

1. *Zahtjev se odbija.*
2. *Nalaže se društvu La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 73, 2. 3. 2015.

Rješenje Suda (drugo vijeće) od 29. rujna 2015. – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias protiv Europske komisije

(Predmet C-2/15 SA) ⁽¹⁾

(Zahtjev za odobrenje provođenja zapljene imovine Europske komisije)

(2016/C 038/24)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (zastupnik: S. Paliou, *dikigoros*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou i R. Lyal, *agenti*)

Izreka

1. *Zahtjev se odbija.*
2. *Društvo ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias i Europska komisija snosit će vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 118, 13. 4. 2015.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 19. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Oradea – Rumunjska) – Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău protiv Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA i dr.

(Predmet C-74/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Zaštita potrošača — Direktiva 93/13/EEZ — Članak 1. stavak 1. i članak 2. točka (b) — Nepošteni uvjeti u potrošačkim ugovorima — Ugovori o jamstvu i ugovori o osiguranju nekretninom koje su fizičke osobe sklopile s kreditnom institucijom nastupajući za potrebe izvan okvira svojeg obrta, poduzeća i profesije, pri čemu nisu funkcionalno povezane s trgovačkim društvom za koje daju jamstvo)

(2016/C 038/25)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Oradea

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău

Tuženici: Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad, Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA – Sucursala Baia Mare, Cristian Tarcău, Corina Tarcău, SC Magenta, u likvidaciji, SC Crisco SRL

Izreka

Članak 1. stavak 1. i članak 2. točku (b) Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti tako da se ta direktiva može primijeniti na ugovor o osiguranju nekretninom ili na ugovor o jamstvu koji je fizička osoba sklopila s kreditnom institucijom kako bi jamčila za obveze koje je trgovačko društvo preuzelo prema toj instituciji sklapanjem ugovora o kreditu, kada je ta fizička osoba nastupala za potrebe izvan okvira svojeg obrta, poduzeća i profesije i kada nije funkcionalno povezana s navedenim društvom.

⁽¹⁾ SL C 171, 26. 5. 2015.

**Rješenje Suda (deveto vijeće) od 21. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Krajský súd v Košiciach – Slovačka) – Kovožber s. r. o. protiv Daňový úrad Košice**

(Predmet C-120/15) ⁽¹⁾

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Porez na dodanu vrijednost (PDV) —
Direktiva 2006/112/EZ — Članak 183. — Povrat preplaćenog PDV-a — Nacionalni propis kojim se
određuje da se zatezne kamate u vezi s povratom viška PDV-a obračunavaju tek od isteka roka od deset
dana nakon okončanja postupka porezne kontrole)**

(2016/C 038/26)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský súd v Košiciach

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kovožber s. r. o.

Tuženik: Daňový úrad Košice

Izreka

Treba li članak 183. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti na način da se protivi nacionalnom propisu, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim se određuje da se zatezne kamate u vezi s povratom preplaćenog poreza na dodanu vrijednost obračunavaju tek od isteka roka od deset dana nakon okončanja postupka porezne kontrole?

⁽¹⁾ SL C 213, 29. 6. 2015.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 17. studenoga 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Španjolska) – María Pilar Plaza Bravo protiv Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(Predmet C-137/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 99. Poslovnika Suda — Direktiva 79/7/EEZ — Članak 4. stavak 1. — Jednakost postupanja prema radnicima i radnicama — Radnici koji rade u nepunom radnom vremenu vrijeme, pretežito žene — Nacionalni propis kojim je predviđen najviši iznos naknade za nezaposlenost — Propis koji za izračun tog iznosa koristi omjer između radnog vremena dotičnih zaposlenika koji rade u nepunom radnom vremenu i radnog vremena zaposlenika koji radi u punom radnom vremenu)

(2016/C 038/27)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: María Pilar Plaza Bravo

Tuženik: Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Izreka

Članak 4. stavak 1. Direktive Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978., o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti u okolnostima poput onih u glavnom postupku ne protivi se nacionalnoj odredbi na temelju koje se, za izračun punog iznosa naknade za nezaposlenost koji treba ostvariti radnik nakon gubitka jedinog zaposlenja na nepuno radno vrijeme, na maksimalni iznos naknade za nezaposlenost utvrđen zakonom primjenjuje umanjujući koeficijent za rad na nepuno vrijeme koji odgovara postotnom udjelu radnog vremena radnika zaposlenog na nepuno radno vrijeme u odnosu na ono usporedivog radnika koji radi u punom radnom vremenu.

⁽¹⁾ SL C 178, 1. 6. 2015.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 23. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal da Relação de Lisboa – Portugal) – Cruz & Companhia Lda protiv Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

(Predmet C-152/15) ⁽¹⁾

(Prethodno pitanje — Članak 99. Poslovnika Suda — Poljoprivreda — Zajednička organizacija tržišta — Uredba (EEZ) br. 3665/87 — Članak 4. stavak 1. i članak 13. — Uredba (EEZ) n° 2220/85 — Članak 19. stavak 1. točka (a) — Uvjeti za oslobođanje jamstva položenog radi osiguranja vraćanja predujma — Uvjeti za dodjelu subvencije — Dobra i zadovoljavajuća tržišna kvaliteta — Uzimanje u obzir činjenica koje je nadležno tijelo utvrdilo slijedom nadzora koji je izvršen nakon stvarnog izvoza i carinjenja proizvoda — Tumačenje presude Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432))

(2016/C 038/28)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal da Relação de Lisboa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cruz & Companhia Lda

Tuženici: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

Izreka

Članak 19. stavak 1. točku (a) Uredbe Komisije (EEZ) br. 2220/85 od 22. srpnja 1985. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava jamstava za poljoprivredne proizvode, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 3403/93 od 10. prosinca 1993., treba tumačiti na način da se jamstvo koje položi izvoznik radi osiguranja vraćanje plaćenog predujma na izvoznu subvenciju može provesti ako se, slijedom nadzora koji je izvršen nakon stvarnog izvoza i carinjenja predmetnih proizvoda, utvrdi da nije ispunjen jedan od ostalih uvjeta za dodjelu subvencije, osobito uvjet dobre i zadovoljavajuće tržišne kvalitete izvoznih proizvoda predviđen člankom 13. Uredbe Komisije (EEZ) br. 3665/87 od 27. studenoga 1987. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava izvoznih subvencija za poljoprivredne proizvode, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1829/94.

(¹) SL C 205, 22. 6. 2015.

Rješenje Suda (četvrto vijeće) od 25. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Openbaar Ministerie protiv A.

(Predmet C-463/15 PPU) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Članak 99. Poslovnika Suda — Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima — Okvirna odluka 2002/584/PUP — Europski uhiđbeni nalog — Članak 2. stavak 4. i članak 4. točka 1. — Uvjeti za izvršenje — Nacionalno kazneno pravo koje podvrgava izvršenje europskog uhiđbenog naloga, osim uvjetu dvostruke kažnjivosti, uvjetu da je za djelo propisana najviša kazna zatvora ili oduzimanje slobode od najmanje dvanaest mjeseci u skladu s pravom države članice izvršenja)

(2016/C 038/29)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Openbaar Ministerie

Tuženik: A.

Izreka

Članak 2. stavak 4. i članak 4. točka 1. Okvirne odluke 2002/584 od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđbenom nalogu i postupcima predaje između država članica kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. treba tumačiti na način da se protiv tome da je predaja na temelju europskog uhiđbenog naloga nije podvrgnuta samo uvjetu da u državi članici izvršenja djelo za koje je izdan europski uhiđbeni nalog predstavlja kazneno djelo u skladu s pravom te države članice, nego i uvjetu da se za njega u skladu s istim pravom može izreći najviša kazna zatvora od najmanje dvanaest mjeseci.

(¹) SL C 363, 3. 11. 2015.

Žalba koju je 26. siječnja 2015. faksom podnio Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 25. studenoga 2014. u predmetu T-556/13, Verband der Kölnisch Wasser Hersteller e.V. protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-29/15 P)

(2016/C 038/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. (zastupnik: T. Schulte-Beckhausen, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Rješenjem od 3. prosinca 2015. Sud Europske unije (osmo vijeće) odbio je žalbu i odlučio da je žalitelj dužan snositi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. listopada 2015. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – J. J. de Lange protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-548/15)

(2016/C 038/31)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: J. J. de Lange

Druga stranka u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. Direktive Vijeća 2000/78/EZ ⁽¹⁾ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja tumačiti na način da se primjenjuje na poreznu olakšicu uključenu u porezne propise na temelju koje se troškovi studiranja pod određenim uvjetima mogu odbiti od oporezivog dohotka?

U slučaju negativnog odgovora na prvo prethodno pitanje:

2. Treba li zabranu diskriminacije na temelju dobi kao opće načelo prava Unije primijeniti na poreznu olakšicu na temelju koje se troškovi obrazovanja uzimaju u obzir za porezni odbitak samo pod određenim uvjetima čak i ako ta olakšica ne ulazi u materijalno područje primjene Direktive 2000/78/EZ i kada se navedenim uređenjem ne provodi pravo Unije?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo ili drugo prethodno pitanje:

3. a) Mogu li se različita postupanja koja nisu spojiva sa zabranom diskriminacije na temelju dobi kao općim načelom prava Unije opravdati pod uvjetima utvrđenima u članku 6. Direktive 2000/78/EZ?

- b) Ako ne: koji kriteriji vrijede prilikom primjene te zabrane ili za opravdanje razlikovanja prema dobi?
4. a) Treba li članak 6. Direktive 2000/78/EZ i/ili zabranu diskriminacije na temelju dobi tumačiti na način da različito postupanje na temelju dobi može biti opravdano ako se razlog za to različito postupanje odnosi samo na jedan dio slučajeva obuhvaćenih navedenim razlikovanjem?
- b) Može li se razlikovanje prema dobi opravdati mišljenjem zakonodavca da porezna olakšica ne mora biti na raspolaganju od određene dobi jer je osoba koja bi je zahtijevala „sama odgovorna” za postizanje cilja koji se želi postići tom olakšicom?

(¹) SL L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. listopada 2015. uputio Curtea de Apel Craiova (Rumunjska) –
Fondul Proprietatea SA protiv Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)**

(Predmet C-556/15)

(2016/C 038/32)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Craiova

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fondul Proprietatea SA

Tuženik: Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 107. UFEU-a tumačiti na način da sudjelovanje društva Complexului Energetic Oltenia SA u temeljnom kapitalu projektnog društva Hidro Tarnița SA, čiji je predmet poslovanja izrada i iskorištavanje hidroelektrane Tarnița-Lăpuștești, predstavlja državnu potporu proizvođačima električne energije iz vjetroenergije i fotonaponskih ploča, s obzirom na to da je objavljeni cilj projekta osiguranje optimalnih uvjeta za ugradnju većeg kapaciteta u elektrane koje proizvode takvu vrstu energije, odnosno (i) radi li se o mjeri koja se financira od strane države ili posredstvom državnih fondova, (ii) je li ona selektivna te (iii) može li utjecati na trgovinu između država članica?
2. Ako je odgovor potvrđan, odnosi li se na takvu potporu [obveza] obavješćivanja iz članka 108. stavka 3. UFEU-a?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2015. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Onix
Asigurări SA protiv Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)**

(Predmet C-559/15)

(2016/C 038/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Onix Asigurări SA

Tuženik: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

Prethodno pitanje

Protivi li se pravo Zajednice, posebno članak 40. stavak 6. Direktive 92/49/EEZ ⁽¹⁾, točka 5. Interpretativne komunikacije Komisije 2000/C/43/03 i načelo Zajednice o nadzoru matične države, tumačenju (kao što je tumačenje članka 193. stavka 4. Zakonika o privatnim osiguranjima, koji je potvrđen Zakonom od 7. rujna 2005. i s kojim se ovaj sud slaže), prema kojemu nadzorno tijelo države domaćina na čijem području djeluje osiguravatelj na temelju slobode pružanja usluga može, hitno i radi zaštite interesa osiguranika i osoba koje su ovlaštene na usluge osiguranja, poduzeti mjere zabrane, koje se posebno odnose na zabranu sklapanja novih ugovora na području države domaćina, koje se temelje na diskrecijskoj ocjeni o navodno neispunjenju subjektivnog preduvjeta, koji je postojao od početka ili koji je naknadno nastao i koji je predviđen radi izdavanja odobrenja za obavljanje djelatnosti osiguranja, odnosno zahtjeva o ugledu?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno osiguranje osim životnog osiguranja te kojom se izmjenjuje Direktiva 73/239/EEZ i Direktiva 88/357/EEZ (Treća direktiva o neživotnom osiguranju) (SL L 228, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 30.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. listopada 2015. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Europa Way Srl, Persidera SpA protiv Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni i dr.

(Predmet C-560/15)

(2016/C 038/34)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Europa Way Srl, Persidera SpA

Tuženici: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prethodna pitanja

1. Povrjeđuju li sporno zakonodavstvo i i naknadni provedbeni akti pravila prema kojima se regulatorne funkcije televizijskog tržišta dodjeljuju neovisnim upravnim tijelima (članak 3. i 8. Direktive 2002/21/EZ ⁽¹⁾, tzv. Okvirna direktiva, kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ ⁽²⁾)?
2. Povrjeđuju li sporno zakonodavstvo i i naknadni provedbeni akti odredbe (članak 7. Direktive 2002/20/EZ ⁽³⁾, tzv. Direktiva o ovlaštenju i članak 6. Direktive 2002/21/EZ, tzv. Okvirna direktiva) kojima je predviđeno provođenje prethodnog javnog savjetovanja neovisnog nacionalnog regulatornog tijela u tom sektoru?
3. Protivi li se pravo Europske unije, posebno članak 56. UFEU-a, članak 9. Direktive 2002/21/EZ, tzv. Okvirna direktiva, članci 3., 5. i 7. Direktive 2002/20/EZ, tzv. Direktiva o ovlaštenju, članci 2. i 4. Direktive 2002/77/EZ ⁽⁴⁾, tzv. Direktiva o tržišnom natjecanju te načela zabrane diskriminacije, transparentnosti, slobodne tržišnog natjecanja, proporcionalnosti, djelotvornosti i pluralizma informacija, poništenju postupka natjecanja u ljepoti – koji je raspisan kako bi se u sustavu dodjele frekvencija digitalne televizije ispravile posljedice nezakonitog isključenja operatera iz tržišta i omogućio pristup manjim operaterima – i zamjeni tog postupka drugim postupkom javne nabave uz naplatu, u kojemu je predviđeno da se sudionicima naloži ispunjenje uvjeta i obveza koji nisu ranije zahtijevani od postojećih operatera, čime se sudjelovanje u tržišnom natjecanju otežava i postaje neekonomično?

4. Protivi li se pravo Europske unije, posebno članak 56. UFEU-a, članak 9. Direktive 2002/21/EZ, tzv. Okvirna direktiva, članci 3., 5. i 7. Direktive 2002/20/EZ, tzv. Direktiva o ovlaštenju, članci 2. i 4. Direktive 2002/77/EZ, tzv. Direktiva o tržišnom natjecanju te načela zabrane diskriminacije, transparentnosti, slobodne tržišnog natjecanja, proporcionalnosti, djelotvornosti i pluralizma informacija, preustroju Plana za dodjelu frekvencija kojim su smanjene nacionalne mreže sa 25 na 22 (i zadržana raspoloživost multipleksa za postojeće operatere), smanjenju broja grupa u postupku natječaja na tri multipleksa, i dodijeljene frekvencije u pojasu VHF-III u kojem postoji opasnost od snažnih smetnji?
5. Je li zaštita načela legitimnih očekivanja, kako ga je oblikovao Sud, u skladu s poništenjem postupka natjecanja u ljepoti u kojem tužiteljima, kojima je već bilo dopušteno sudjelovanju u besplatnom natječaju, nije omogućeno da se budu sigurni da će sklopiti ugovore za neke grupe koje su bile predmetom postupka natječaja?
6. Je li propis Unije u području dodjele prava na korištenje frekvencije (članci 8. i 9. Direktive 2002/21/EZ, tzv. Okvirna direktiva, članci 5. i 7. Direktive 2002/20/EZ, tzv. Direktiva o ovlaštenju, članci 2. i 4. Direktive 2002/77/EZ, tzv. Direktiva o tržišnom natjecanju) u skladu s donošenjem odredbe, kao što je ona iz članka 3. *quinquies* Uredbe sa zakonskom snagom br. 16. od 2012., koja nije u skladu sa značajkama radiotelevizijskog tržišta?

- (¹) Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) (SL L 108, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 25.).
- (²) Direktiva 2009/140/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o izmjeni Direktive 2002/21/EZ o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge, Direktive 2002/19/EZ o pristupu i međusobnom povezivanju elektroničkih komunikacijskih mreža i pripadajuće opreme, te Direktive 2002/20/EZ o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (SL L 337, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 68.).
- (³) Direktiva 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) (SL L 108, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 53., str. 62.).
- (⁴) Direktiva Komisije 2002/77/EZ od 16. rujna 2002. o tržišnom natjecanju na tržištima elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (SL L 249, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 2., str. 3.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2015. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
Hans-Peter Ofenböck**

(Predmet C-565/15)

(2016/C 038/35)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranka glavnog postupka

Žalitelj: Hans-Peter Ofenböck

Prethodna pitanja

1. Protivi li se Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (¹) primjeni nacionalnog propisa koji operaterima benzinskih postaja vremenski ograničava mogućnost promjena cijena pogonskih goriva na način da je određivanje više prodajne cijene dopušteno samo jednom dnevno?
2. Ako odgovor na prvo pitanje ne može biti sasvim potvrđan nego su u smislu sudske prakse Suda EU prilikom ispitivanja dopuštenosti takvog ograničenja na temelju odredbi članaka 5. do 9. Direktive o nepoštenoj poslovnoj praksi važne okolnosti pojedinačnog slučaja:

koje bi aspekte u pojedinačnom slučaju trebalo uzeti u obzir prilikom ocjene dopuštenosti takvog ograničenja – koju u skladu s presudom Suda EU u predmetu C-540/08 treba provesti na temelju odredbi članka 5. do 9. Direktive o nepoštenoj poslovnoj praksi – u slučaju odredbe koja ograničava mogućnost povećanja potrošačkih cijena?

⁽¹⁾ SL L 149, str. 22. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2015. uputio Landgericht Stuttgart (Njemačka) –
Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V. protiv comtech GmbH**

(Predmet C-568/15)

(2016/C 038/36)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Stuttgart

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

Tuženik: comtech GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 21. stavak 1. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača⁽¹⁾ tumačiti na način da potrošaču prilikom pozivanja trgovca telefonom, kada potonji trgovac raspolaže telefonskom linijom kako bi ga potrošač mogao zvati telefonom u vezi sa sklopljenim ugovorom, ne smiju nastati troškovi viši od onih koji bi mu nastali za poziv na uobičajeni (geografski) broj fiksne ili mobilne mreže?
2. Protivi li se članak 21. stavak 1. Direktive 2011/83/EU nacionalnoj odredbi prema kojoj potrošač u slučajevima kada trgovac raspolaže službom za pomoć na broju s predbrojem 0180 za zvanje telefonom u vezi sa sklopljenim ugovorom, treba snositi one troškove koje mu pružatelj telekomunikacijskih usluga obračunava za korištenje te telekomunikacijske usluge, čak i ako oni prelaze one troškove koji bi potrošaču nastali prilikom zvanja telefonom na uobičajeni (geografski) broj fiksne ili mobilne mreže?

Treba li smatrati da se članak 21. stavak 1. direktive u svakom slučaju ne protivi takvoj nacionalnoj odredbi ako pružatelj telekomunikacijskih usluga od naknade koju zaračunava potrošaču za zvanje telefonom na broj s predbrojem 0180 trgovcu ne plaća nikakav udio u naknadi?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća; SL L 304, str. 64. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 260.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2015. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën**

(Predmet C-569/15)

(2016/C 038/37)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: X

Druga stranka u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. Treba li Glavu II. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se radnik koji živi u Nizozemskoj, svoju djelatnost uobičajeno obavlja u Nizozemskoj i koristi tri mjeseca neplaćenog dopusta smatra kao da je (također) tijekom toga razdoblja i dalje zaposlen u Nizozemskoj ako i) radni odnos i dalje postoji tijekom navedenog razdoblja i ii) ako se navedeno razdoblje za potrebe nizozemskog Zakona o nezaposlenosti smatra razdobljem zaposlenosti?
2. a) Koji se pravni propisi primjenjuju u skladu s Uredbom (EEZ) br. 1408/71 ako je taj radnik tijekom neplaćenog dopusta zaposlen u nekoj drugoj državi članici?
2. b) Je li s tim u vezi bitno i to da je dotična osoba u navedenoj drugoj državi članici sljedeće godine bila dvaput zaposlena i u tri godine nakon toga svake godine jedanput u razdoblju od otprilike jednoga do dva tjedna a da pritom u Nizozemskoj nije koristila neplaćeni dopust?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. studenoga 2015. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – X protiv Staatssecretaris van Financiën**

(Predmet C-570/15)

(2016/C 038/38)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: X

Druga stranka u kasacijskom postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodno pitanje

Prema kojem kriteriju ili kojim kriterijima treba ispitati koji se propisi primjenjuju u skladu s Uredbom (EEZ) br. 1408/71 ⁽¹⁾ u slučaju radnika koji živi u Belgiji i veliku većinu svojega rada za svojega poslodavca izvršava u Nizozemskoj te pored toga 6,5 % toga rada u predmetnoj godini obavlja u Belgiji – u svojem domu i kod klijenata – a da pritom ne može biti riječ o utvrđenom obrascu niti je s njegovim poslodavcem sklopljen sporazum o izvršavanju rada u Belgiji?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2015. uputio Cour d'appel de Liège (Belgija) – État belge protiv Oxycure Belgium SA

(Predmet C-573/15)

(2016/C 038/39)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Liège

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: État belge

Druga stranka u postupku: Oxycure Belgium SA

Prethodno pitanje

Protive li se članak 98. stavci 1. i 2. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾, zajedno s točkama 3. i 4. Priloga III. Direktivi o PDV-u, uzimajući osobito u obzir načelo neutralnosti, nacionalnoj odredbi koja predviđa sniženu stopu PDV-a primjenjivu za liječenje kisikom pomoću cilindara s kisikom, dok se na liječenje kisikom pomoću koncentratora kisika primjenjuje standardna stopa PDV-a?

⁽¹⁾ SL L 347, str. 1., SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.

Žalba koju je 9. studenoga 2015. podnijela Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 9. studenoga 2015. u predmetu T-584/14, INDITEX protiv OHIM-a – ANSELL (ZARA)

(Predmet C-575/15 P)

(2016/C 038/40)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) (zastupnik: C. Duch Fonoll, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Žalbeni zahtjev

- ukinuti presudu Općeg suda Europske unije kojom je odbijena tužba koju je ista stranka podnijela protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 19. svibnja 2014. (predmet R 1118/2013-2) i, slijedom toga, poništiti spornu odluku, kao i raniju odluku Odjela za poništaje OHIM-a od 30. travnja 2014., kojom je prihvaćen zahtjev za opoziv registracije žiga Zajednice ZARA br. 112.755 za usluge iz razreda 39.
- naložiti OHIM-u snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. U ovoj se žalbi u okviru šest žalbenih razloga pobijaju pravni razlozi izneseni u točkama 32. do 37. pobijane presude.

2. U okviru prvog žalbenog razloga navodi se da je Opći sud povrijedio članak 65. stavak 3. Uredbe o žigu Zajednice br. 207/2009 ⁽¹⁾, s obzirom na to da je u točki 37. pobijane presude prekoračio tužbeni zahtjev koji mu je podnesen, dovodeći u pitanje samu uporabu žiga ZARA br. 11 2755 za usluge iz razreda 39, iako to pitanje nije bilo sporno niti je navedeno u tužbi.
3. Predmet žalbe podnesene žalbenom vijeću odnosio se jedino na utvrđenje može li se Inditexova uporaba žiga ZARA za usluge prijevoza i distribucije proizvoda koje to društvo nudi korisnicima franšize smatrati javnom uporabom koja se razlikuje od privatne uporabe u okviru samog poduzetnika i, stoga, stvarnom uporabom. Zato je postojanje same uporabe žiga ZARA za usluge prijevoza i distribucije koje nudi nositelj žiga nesporna činjenica o kojoj se nije raspravljalo u upravnom postupku.
4. U okviru drugog žalbenog razloga Inditex navodi da je Opći sud u točkama 32. i 33. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava prilikom primjene članka 51. stavka 1. točke (a) Uredbe o žigu Zajednice br. 207/2009, brkajući pojam „poslovne integracije”, svojstven poduzetniku korisniku franšize koji se uključuje u model poslovanja davatelja franšize s pojmom „gospodarske integracije” ili „gospodarske jedinice” u smislu razine gospodarske ovisnosti.
5. Opći sud je u točki 33. pobijane presude ocijenio da to što Inditexovi korisnici franšize slijede model poslovanja koji je integriran u onaj davatelja franšize podrazumijeva gubitak statusa neovisnih gospodarskih jedinica, to jest trećih osoba koje su izvan unutarnje organizacije davatelja franšize. Prema mišljenju žalitelja, takva je ocjena nepravilna jer je protivna pravu.
6. U okviru trećeg žalbenog razloga navodi se da je Opći sud u točki 33. pobijane presude iskrivljeno prenio tekst izjave pod prisegom Antonia Abrila od 7. svibnja 2012. (prilog 4. žalbi), parcijalno prenoseći dio njegovih stvarnih izjava, što je Opći sud navelo na pogrešno tumačenje spomenutog dokumenta i utjecalo na njegov zaključak u pogledu javne uporabe žiga ZARA.
7. U okviru četvrtog žalbenog razloga navodi se pogreška Općeg suda koja se tiče prava prilikom primjene članka 51. stavka 1. točke (a) Uredbe o žigu Zajednice br. 207/2009 jer su u točki 35. pobijane presude povrijeđena pravila prema kojima se ocjena o stvarnoj uporabi žiga treba provesti uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti radi utvrđivanja rabi li se on doista u gospodarskom prometu. Konkretno, navodi se da je Opći sud zanijekao prisutnost Inditexa sa svojim žigom ZARA na tržištu usluga prijevoza robe jer to društvo nije ostvarivalo prihode pružanjem usluga iz razreda 39.
8. Opći sud je ocijenio da Inditex ne pruža usluga prijevoza robe trećim osobama izvan svoje gospodarske jedinice, s obzirom na to da je riječ o poduzetniku koji se bavi konfekcijom i prodajom modnih artikala, a ne o prijevozniku. Prema mišljenju žalitelja, takvo je stajalište Općeg suda pogrešno i protivno pravu i sudskoj praksi na koje se upućuje u tom žalbenom razlogu.
9. U okviru petog žalbenog razloga Inditex navodi da je Opći sud u točki 35. pobijane presude iskrivljeno prenio tekst izjave pod prisegom Antonia Abrila od 7. svibnja 2012., tumačeći brojčane podatke iz točke 18. izjave kao dokaz stvarne uporabe spornog žiga u gospodarskom prometu, kad je riječ o prodaji proizvoda, iako se zapravo iznosi iz spomenutog dokumenta tiču isključivo prihoda koje je Inditex ostvario od svojih korisnika franšize za usluge prijevoza koje im je pružao.
10. Naposljetku, u okviru šestog žalbenog razloga navodi se pogreška koja se tiče prava počinjena povredom članka 51. stavka 1. točke (a) Uredbe o žigu Zajednice br. 207/2009, u vezi s Pravilom 22. Uredbe br. 2868/1995 ⁽²⁾, s obzirom na to da je u točki 36. pobijane presude Opći sud zatražio od Inditexa da podnese *probatio diabólica*, negirajući da su mu podneseni dokazi o ostvarenim prihodima jer mu nije prikazan nijedan račun, unatoč tome što je bio svjestan da Inditex takve račune ne može prikazati jer je riječ o dokumentima koji ne postoje zbog onog što je navedeno u okviru tog žalbenog razloga.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (kodificirana verzija) (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 2868/95 od 13. prosinca 1995. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice (SL L 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 84.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2015. uputio Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Belgija) – Johannes Van der Weegen, Anna Pot protiv Belgische Staat

(Predmet C-580/15)

(2016/C 038/41)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Johannes Van der Weegen, Anna Pot

Tuženik: Belgische Staat

Prethodno pitanje

Krši li članak 21. točka 5. WIB-a (Wetboek van de inkomstenbelastingen [Zakonik o porezu na dohodak]) iz 1992., kako je izmijenjen člankom 170. Zakona od 25. travnja 2014. o utvrđivanju različitih odredbi, članke 56. i 63. UFEU-a te članke 36. i 40. Sporazuma o EGP-u jer odredba o kojoj je riječ – iako se bez razlike primjenjuje i na tuzemne i na inozemne pružatelje usluga – zahtijeva da su ispunjene pretpostavke koje odgovaraju onima iz članka 2. KB/WIB-a (Kraljevskog dekreta o provedbi Zakonika o porezu na dohodak) iz 1992. i *de facto* su specifične za belgijsko tržište te time predstavljaju ozbiljnu prepreku inozemnim pružateljima usluga prilikom ponude njihovih usluga u Belgiji?

Tužba podnesena 12. studenoga 2015. – Europska komisija protiv Portugalske Republike

(Predmet C-583/15)

(2016/C 038/42)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Guerra e Andrade i J. Hottiaux, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika

Tužbeni zahtjev

— utvrditi da je Portugalska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članka 16. stavaka 1. i 5. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. ⁽¹⁾ o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ jer nije uspostavila nacionalni elektronički registar poduzeća cestovnog prijevoza koji je povezan s nacionalnim elektroničkim registrima drugih država članica;

— naložiti Portugalskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 16. stavkom 2. Uredbe br. 1071/2009 svaka država članica vodi nacionalni elektronički registar poduzeća cestovnog prijevoza kojima je nadležno tijelo izdalo dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika.

Navedeni stavak 2. također određuje da se obrada podataka iz tog registra, a osobito temeljni podaci koji se navode u članku 16., provodi pod nadzorom tijela javne vlasti, imenovanoga u tu svrhu. Takvi su podaci dostupni svim nadležnim tijelima dotične države članice.

Međutim, iz odgovora portugalske države na dodatno obrazloženo mišljenje proizlazi da portugalska administracija još uvijek nije postigla sporazum između triju nacionalnih tijela koja djeluju u sustavu: Autoridade Nacional de Segurança Rodoviária (Nacionalna agencija za sigurnost cestovnog prometa), Autoridade para as Condições do Trabalho (Agencija za uvjete rada) i Direção-Geral da Administração da Justiça (Opća uprava za pravosuđe).

U tim okolnostima ne samo da nije ustanovljen nacionalni registar, nego i dalje postoje pojedinačni registri triju nacionalnih tijela čiji podaci nisu dostupni nadležnim tijelima portugalske države.

Slijedom navedenog, portugalska država povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 16. stavka 1. Uredbe br. 1071/2009.

U skladu s člankom 16. stavkom 5. Uredbe br. 1071/2009 države članice dužne su poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale međupovezanost i dostupnost nacionalnih elektroničkih registara diljem Unije.

Uzimajući u obzir da portugalska administracija ne raspolaže nacionalnim registrom, nedvojbeno je da ona nije poduzela sve potrebne mjere kako bi osigurala međupovezanost svog nacionalnog registra (kojim ne raspolaže) s drugim nacionalnim registrima.

Slijedom navedenog, portugalska država povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 16. stavka 5. Uredbe br. 1071/2009.

(¹) SL L 300, str. 51. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 135.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. studenoga 2015. uputio Tribunal administratif de Melun
(Francuska) – Glencore Céréales France protiv Etablissement national des produits de l'agriculture et
de la mer (FranceAgriMer)**

(Predmet C-584/15)

(2016/C 038/43)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal administratif de Melun

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Glencore Céréales France

Tuženik: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Prethodna pitanja

1. Može li se iz odluke od 9. ožujka 2012. koja se odnosi na predmet C-564/10 Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung protiv Pfeifer & Langen KG zaključiti da je članak 3. Uredbe br. 2988/95 (¹) o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica primjenjiv na mjere za plaćanje kamata dugovanih na temelju članka 52. Uredbe (EZ) br. 800/1999 (²) i članka 5.a Uredbe (EZ) br. 770/96 (³)?
2. Treba li se za tražbinu koja se odnosi na kamate smatrati da po prirodi proizlazi iz „stalnie i ponovljenje” nepravilnosti koja prestaje na dan plaćanja glavnice i i zbog koje se dan od kojeg počinje teći zastara pomiče do tog dana?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan, treba li dan od kojeg počinje teći zastara odrediti kao dan kada je počinjena nepravilnost koja je dovela do nastanka glavne tražbine ili se on može odrediti samo kao dan plaćanja potpore odnosno oslobođanja jamstva koji odgovara danu od kojeg se računaju spomenute kamate?

4. Treba li prilikom primjene pravila o zastari iz Uredbe br. 2988/95 smatrati da se svakim aktom kojim se prekida zastara u odnosu na glavnu tražbinu također prekida i zastara u pogledu kamata, čak i ako se to ne navodi u aktima kojima se prekida zastara u odnosu na glavnu tražbinu?
5. Nastupa li zastara istekom maksimalnog roka predviđenog u članku 3. Uredbe 2988/95 ako u tom roku agencija za plaćanja zahtjeva povrat neopravdano isplaćene potpore, a da pritom ne zahtijeva isplatu kamata?
6. Može li se zastarni rok običajnog prava koji je u nacionalno pravo Zakonom br. 2008-561 od 17. lipnja 2008. uveden u članak 2224. Građanskog zakona u slučaju zastara koje još nisu nastupile na dan stupanja na snagu tog zakona zamijeniti četverogodišnjim zastarnim rokom iz Uredbe br. 2988/95 primjenom izuzeća predviđenog u članku 3. stavku 3. te uredbe?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euroatom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL L 312, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 800/1999 od 15. travnja 1999. o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za primjenu sustava izvoznih subvencija za poljoprivredne proizvode (SL L 102, str. 11.).

⁽³⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 770/96 od 26. travnja 1996. o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 3002/92 o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila o utvrđivanju zajedničkih detaljnih pravila za provjeru upotrebe i/ili odredišta interventnih proizvoda (SL L 104, str. 13.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. studenoga 2015. uputio Tribunal de première instance de
Bruxelles (Belgija) – Raffinerie Tirlemontoise SA protiv État belge**

(Predmet C-585/15)

(2016/C 038/44)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Raffinerie Tirlemontoise SA

Tuženik: État belge

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 33. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2038/1999 od 13. rujna 1999. o zajedničkoj organizaciji tržišta u sektoru šećera ⁽¹⁾, osobito s obzirom na presudu od 27. rujna 2012., Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 i C-234/10), tumačiti na način da u svrhu izračuna prosječnog gubitka za sve kategorije izvezenog šećera, iznos stvarnih troškova valja podijeliti iznosom izvezenih količina, bez obzira na to jesu li za te količine povrati stvarno isplaćeni ili nisu?
2. Treba li članak 33. stavak 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2038/1999 od 13. rujna 1999. o zajedničkoj organizaciji tržišta u sektoru šećera, osobito s obzirom na presudu od 27. rujna 2012., Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 i C-234/10), tumačiti na način da prijenose koje treba uzeti u obzir (kao debitnu odnosno kreditnu stavku) prilikom ukupnog izračuna pristojbi na proizvodnju, treba za sve kategorije izvezenog šećera izračunati tako da se iznos stvarnih troškova podijeli iznosom stvarno izvezenih količina, bez obzira na to jesu li za te količine povrati stvarno isplaćeni ili nisu?

3. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, jesu li Uredba 2267/2000 ⁽²⁾ i Uredba 1993/2001 ⁽³⁾ nevaljane?

⁽¹⁾ SL L 252, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Komisije br. 2267/2000 od 12. listopada 2000. o utvrđivanju pristojbi na proizvodnju u sektoru šećera za tržišnu godinu 1999./2000. kao i koeficijenta potrebnog za izračun dodatnih pristojbi u sektoru šećera (SL L 259, str. 29).

⁽³⁾ Uredba Komisije br. 1993/2000 od 11. listopada 2001. o utvrđivanju pristojbi na proizvodnju u sektoru šećera za tržišnu godinu 2000./20001. (SL L 271, str. 15.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2015. uputio Juzgado de Primera Instancia n°1 de Jerez de la Frontera (Španjolska) – Banco Santander, S.A. protiv Cristobaline Sánchez López

(Predmet C-598/15)

(2016/C 038/45)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Banco Santander, S.A.

Tuženik: Cristobalina Sánchez López

Prethodna pitanja

1. Protive li se članak 3. stavci 1. i 2., članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾ te njezini ciljevi nacionalnom propisu kojim se ustanovljava postupak poput onog iz članka 250. stavka 1. podstavka 7. Zakona o građanskom postupku (Ley de Enjuiciamiento Civil) koji, s jedne strane, obvezuje nacionalnog suca na donošenje odluke o predaji u posjed stambenog objekta pod hipotekom osobi kojoj je dodijeljen u postupku izvansudske ovrhe i koji, s druge strane, u skladu s važećim režimom iz članka 129. Hipotekarnog zakona, u verziji koja proizlazi iz Zakona 1/2000 od 8. siječnja 2000., te iz članka 234. do 236-o Hipotekarne uredbe (Reglamento Hipotecario), u verziji koja proizlazi iz Zakonodavnog dekreta 290/1992, ne predviđa ni mogućnost provođenja sudskog nadzora nepoštenih uvjeta po službenoj dužnosti ni mogućnost da se dužnik s uspjehom pozove na postojanje takvih uvjeta kako bi spriječio ostvarenje založnog prava, bilo u postupku izvansudske ovrhe bilo u okviru posebnog sudskog postupka?
2. Protive li se spomenuti članci direktive i njezini ciljevi nacionalnoj odredbi poput Pete prijelazne odredbe Zakona 1/2013, na temelju koje javni bilježnik može obustaviti postupak izvansudske ovrhe koji je pokrenut prije stupanja na snagu Zakona 1/2013 samo ako potrošač dokaže da je podnio zasebnu tužbu zbog nepoštenosti određenog uvjeta u ugovoru o hipotekarnom kreditu na kojem se temelji izvansudska prodaja ili u kojem se određuje iznos koji je moguće zahtijevati prilikom ostvarivanja založnog prava, i to u roku od mjesec dana od dana objave Zakona 1/2013, bez obavještanja potrošača o tom roku, a u svakom slučaju prije no što javni bilježnik odluči o dodjeli?
3. Treba li spomenute članke direktive, njezin cilj i obvezu koju nameće nacionalnim sudovima da po službenoj dužnosti ispituju nepoštenost uvjeta u potrošačkim ugovorima bez potrebe da potrošač to zahtijeva, tumačiti na način da nacionalnom sudu dopuštaju da u postupcima poput onog ustanovljenog člankom 250. stavkom 1. podstavkom 7. Zakona o građanskom postupku ili u postupku „izvansudske prodaje” uređene člankom 129. Hipotekarnog zakona ne primijeni nacionalno pravo koje ne dopušta takav nadzor po službenoj dužnosti, uzimajući u obzir jasnoću odredaba direktive i ustaljenu sudsku praksu Suda EU u pogledu obveze nacionalnih sudova da u sporovima o potrošačkim ugovorima po službenoj dužnosti ispituju postojanje nepoštenih uvjeta?

4. Protive li se spomenute odredbe direktive i njezini ciljevi nacionalnoj odredbi poput članka 129. Hipotekarnog zakona, u verziji koja proizlazi iz Zakona 1/2013, koji kao jedino djelotvorno sredstvo zaštite prava potrošača utvrđenih direktivom kad je riječ o postupcima izvansudske ovrhe na temelju hipoteke koji uključuju potrošače predviđa tek mogućnost da javni bilježnik upozori na postojanje nepoštenog uvjeta ili mogućnost da potrošač-ovršenik podnese tužbu u zasebnom sudskom postupku prije nego što javni bilježnik dodijeli nekretninu nad kojom se ovrha provodi?
5. Protive li se spomenute odredbe direktive i njezini ciljevi nacionalnim odredbama poput članka 129. Hipotekarnog zakona, u verziji koja proizlazi iz Zakona 1/2013, i članka 234. do 236. Hipotekarne uredbe, u verziji koja proizlazi iz Zakonodavnog dekreta 290/1992, kojima se ustanovljava postupak izvansudske ovrhe po ugovorima o hipotekarnom kreditu koje prodavatelji robe ili pružatelji usluga sklapaju s potrošačima, prema kojem uopće nije moguće po službenoj dužnosti provoditi sudski nadzor nepoštenih uvjeta?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.).

Žalba koju je 16. studenoga 2015. podnijela Rumunjska protiv rješenja Općeg suda (treće vijeće) od 14. rujna 2015. u predmetu T-784/14, Komisija protiv Rumunjske

(Predmet C-599/15 P)

(2016/C 038/46)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Žalitelj: Rumunjska (zastupnici: R.-H. Radu, A. Buzoianu, E. Gane i M. Chicu, agenti)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

— I. Proglasiti tužbu dopuštenom, u cijelosti ukinuti rješenje Općeg suda u predmetu T-784/14 te donijeti novu odluku u predmetu T-784/14 o prihvatanju tužbe za poništenje i poništenju dopisa BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 od 19. rujna 2014.

ili

proglasiti tužbu dopuštenom, u cijelosti ukinuti rješenje Općeg suda u predmetu T-784/14, vratiti predmet T-784/14 Općem sudu Europske unije te u novom postupku prihvatiti tužbu i poništiti dopis BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 od 19. rujna 2014.;

— II. Naložiti Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog – nepravilnosti postupka pred Općim sudom Europske unije koje povrjeđuju interese rumunjske države

Rumunjska smatra da je prilikom donošenja rješenja prekršen članak 130. stavak 7. zajedno sa stavkom 8. Poslovnika Općeg suda.

Opći sud nije ni provjerio ni u dovoljnoj mjeri obrazložio potrebu zajedničkog ispitivanja prigovora nedopuštenosti zajedno s ocjenom o meritumu.

Iako je Opći sud odlučio da nije opravdano zajednički ispitati prigovore nedopuštenosti i merituma, on je obvezu plaćanja Rumunjske pravno podveo u područje koje je uređeno Odlukom 2007/436/EZ, Euratom⁽¹⁾ i Uredbom br. 1150/2000⁽²⁾, i naveo da je na temelju tih odredbi rumunjska država obvezna utvrditi i isplatiti iznos od 14 883,79 eura na ime tradicionalnih vlastitih sredstava.

Time što je ispitao prirodu i temelj obveze plaćanja, Opći je sud donio odluku o meritumu predmeta i time je postupio suprotno vlastitoj odluci o tome da će odlučiti isključivo o prigovoru nedopuštenosti.

2. Drugi žalbeni razlog – povreda prava Unije od strane Općeg suda

Rumunjska smatra da je Opći sud pogrešno kvalificirao prirodu obveza koje joj se dopisom BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 od 19. rujna 2014. stavljaju na teret te je počinio pogrešku koja se tiče prava koja je utjecala ispitivanje tog suda u odnosu na (i) ocjenu Komisijine nadležnosti i na (ii) prirodu pobijanog dopisa.

Podredno, Rumunjska smatra da je Opći sud povrijedio pravo Europske unije i postupio suprotno sudskoj praksi Suda kad je utvrdio da je zadaća država članica da ocjene je li došlo do gubitka tradicionalnih vlastitih sredstava te postoji li obveza nplaćanja takvih sredstava.

Također, Rumunjska osporava primjenjivost mehanizma privremenog plaćanja u okolnostima o kojima se raspravlja u postupku i, u tom smislu, navode Općeg suda koje su dani u odnosu na to.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća od 7. lipnja 2007. o sustavu vlastitih sredstava Europskih zajednica (SL L 163, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 15., str. 141.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ, EURATOM) br. 1150/2000 od 22. svibnja 2000. o provedbi Odluke br. 94/728/EZ, Euratom o sustavu vlastitih sredstava Zajednica (SL L 130, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 1., str. 12.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. studenoga 2015. uputio Raad van State (Nizozemska) – J. N., druga stranka: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-601/15)

(2016/C 038/47)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: J. N.

Druga stranka u postupku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (državni tajnik za pravosuđe i sigurnost)

Prethodno pitanje

Je li valjan članak 8. stavak 3. točka (e) Direktive 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvrat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (SL L 180, str. 96.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 137.) s obzirom na članak 6. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (SL 2007 C 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.)

(1) ako je državljani treće zemlje zadržan u skladu s člankom 8. stavkom 3. točkom (e) te direktive a na temelju članka 9. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.) ima pravo ostati u državi članici dok se u prvostupanjskom postupku odluči o njegovu zahtjevu za azil, i

- (2) uzimajući u obzir Objašnjenja koja se odnose na Povelju (SL 2007 C 303, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 120.) prema kojima ograničenja koja opravdano mogu biti provedena na pravima iz članka 6. ne smiju prelaziti ograničenja dopuštena u okviru članka 5. [stavka 1.] točke (f) Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLJP) kao i tumačenje te odredbe koje je Europski sud za ljudska prava, među ostalim, dao u presudi od 22. rujna 2015., Nabil i dr. protiv Mađarske, 62116/12, prema kojemu zadržavanje podnositelja zahtjeva za azil krši članak 5. stavak 1. točku (f) EKLJP-a ako se ne izvršava u svrhe udaljavanja?

Žalba koju je 15. studenoga 2015. podnijela Ana Pérez Gutiérrez protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 9. rujna 2015. u predmetu T-168/14, Pérez Gutierrez protiv Komisije

(Predmet C-604/15 P)

(2016/C 038/48)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Ana Pérez Gutiérrez (zastupnik: J. Soler Puebla, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj zahtijeva ukidanje presude Općeg suda od 9. studenoga i nastavak postupka te donošenje nove presude u kojoj će se:

1. utvrditi da je, time što je neovlašteno upotrijebila fotografiju Patricka Johannesa Jacquemyna unijevši je u zbirku fotografija zdravstvenih upozorenja za duhanske proizvode u Europskoj uniji, Europska komisija nezakonito omela pravo na čast, pravo na zaštitu privatnog života i pravo na vlastitu sliku;
2. naložiti drugoj stranci u postupku da tužitelju isplati iznos od 181 104 eura na ime izmakle dobiti;
3. naložiti drugoj stranci u postupku da tužitelju naknadi svotu od jednog centa (0,01 €) po kutiji duhana ili duhanskom proizvodu na kojem se nalazi fotografija P. J. Jacquemyna, pri čemu će se ukupni iznos te svote odrediti prilikom izvršenja presude, a on za sada iznosi **dvadeset sedam milijuna petsto osamdeset osam tisuća petsto dvadeset četiri eura (27 588 524 eura)**;
4. naložiti drugoj stranci u postupku da tužitelju naknadi štetu zbog koristi koju je ostvarila neovlaštenom upotrebom fotografije P.J.Jacquemyna, a koja doseže svotu od 13 790 000 eura u Španjolskoj, mjestu prebivališta tužitelja i P.J. Jacquemyna.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Nepodudaranje između tijeka rasprave i teksta presude

Žalitelj nije nikada prihvatio navode Europske Komisije, nego je samo pristao na to da se izvan roka podnesu dokumenti bez zacrnjenih dijelova, što u presudi nije razjašnjeno.

Povreda članka 15. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije

Povreda načela europskog pravila o pristupu građana Unije dokumentima kojim se bilo koje tijelo Unije koristilo prilikom donošenja odluke.

Žalitelj je u više navrata zatražio uvid u dokumente o pravima na korištenje sporne fotografije, ali mu to nikada nije omogućeno.

Nepostojanje i nedostatnost dokaza koji su doveli do toga da Opći sud nije ispitao predmet

Dokazi čije je izvođenje zatražio žalitelj nisu izvedeni, dok su dokumenti koje je predala druga stranka u postupku onemogućili bilo kakvo dokazivanje jer su u njima praktično svi podaci bili zacrnjeni.

Povreda načela kontradiktornosti i jednakosti oružja

Dokumenti koje je predala Europska komisija bili su zacrnjeni i nisu sadržavali podatke te su tužitelju onemogućili bilo kakvu kontradiktornu analizu, zbog čega ih žalitelj ne smatra valjanim dokazima niti ih je Opći sud mogao prihvatiti kao dokazne elemente.

Iskrivljavanje činjenica (Distort of facts)

Opći sud je na temelju zacrnjenih dokumenata koji nisu sadržavali podatke ocijenio da je navodna izrada fotografija zakonita, a takvo iskrivljavanje stvarnosti žalitelj nije mogao ispraviti jer u dokumentima nije bilo nikakvih dokaza. Zacrnjivanje podataka u dokumentima rezultat je pogrešne primjene načela o zaštiti podataka sadržanih u direktivi iz 1995. ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2015. uputio Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Španjolska) – María Assumpció Martínez Roges protiv José Antonia Garcíe Sáncheza

(Predmet C-609/15)

(2016/C 038/49)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: María Assumpció Martínez Roges

Tuženik: José Antonio García Sánchez

Prethodna pitanja

1. Protive li se članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 2. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾ te članak 6. stavak 1. točka (d) i članci 11. i 12. Direktive 2005/29/EZ ⁽²⁾ člancima 34. i 35. (Zakona 1/2000) jer se njima zabranjuje ispitivanje po službenoj dužnosti eventualnih nepoštenih uvjeta ili poslovnih praksi u ugovorima koje odvjetnici sklapaju s fizičkim osobama koje nastupaju za potrebe izvan okvira svojeg obrta, poduzeća i profesije?

2. Protive li se članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 2. Direktive 93/13/EEZ te točka 1(q) Priloga toj direktivi člancima 34. i 35 (Zakona 1/2000) jer zabranjuju podnošenje dokaza u upravnom postupku radi rješavanja spora po zahtjevu za naknadu troškova za rad odvjetnika?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.).

⁽²⁾ Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi) (SL L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2015. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – Hummel Holding A/S protiv Nike Inc. i Nike Retail B.V.**

(Predmet C-617/15)

(2016/C 038/50)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hummel Holding A/S

Tuženik: Nike Inc., Nike Retail B.V.

Prethodno pitanje

U kojim okolnostima pravno samostalno društvo sa sjedištem u državi članici Unije – koje je društvo unuka poduzetnika koji sâm nema sjedište u Uniji – treba smatrati „[poslovnom jedinicom]” poduzetnika u smislu članka 97. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ SL L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2015. uputio Cour de cassation (Francuska) –
Concurrence Sàrl protiv Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl**

(Predmet C-618/15)

(2016/C 038/51)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Concurrence Sàrl

Druge stranke u postupku: Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

Prethodno pitanje

Treba li članak 5. stavak 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ tumačiti na način da u slučaju navodne povrede zabrane preprodaje izvan mreže selektivne distribucije i na tržištu putem ponuda za prodaju objavljenih na više internetskih stranica kojima se upravlja iz različitih država članica, ovlašteni distributer koji se smatra oštećenim ima mogućnost podnošenja tužbe kojom zahtijeva prestanak posljedične protupravne radnje pred sudom na državnom području na kojem su dostupni ili su bili dostupni sadržaji koji su objavljeni na Internetu, ili je potrebna druga poveznica?

⁽¹⁾ SL L 12, str. 1., SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2015. uputio Court of Appeal (England & Wales)
(Civil Division) (Ujedinjena Kraljevina) – The Trustees of the BT Pension Scheme protiv
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Predmet C-628/15)

(2016/C 038/52)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: The Trustees of the BT Pension Scheme

Tuženik: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prethodna pitanja

1. Budući da je Sud, u svojem odgovoru na četvrto pitanje u presudi od 12. prosinca 2006. u predmetu C-446/04 *Test Claimants in the FII Group Litigation* protiv *Commissioners of Inland Revenue* [C-446/04, EU:C:2006:774], utvrdio da je člancima 43. i 56. Ugovora o EZ-u – sadašnji članci 49. i 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije – protivno zakonodavstvo države članice koje rezidentnim društvima koja svojim dioničarima isplaćuje dividende koje potječu iz dividendi podrijetlom iz inozemstva koje su im isplaćene dopušta da odaberu porezni sustav koji im omogućuje da povrate predujam poreza na dobit porez na dobit, ali im, kao prvo, nameće obvezu plaćanja predujma poreza na dobit te naknadno zatraže njegov povrat te, kao drugo, ne predviđa porezni odbitak za njihove dioničare dok bi oni na njega imali pravo u slučaju da je isplatu izvršilo rezidentno društvo koje se temelji na dividendama domaćeg podrijetla: dodjeljuje li pravo Unije tim dioničarima bilo kakva prava, na temelju članka 63. UFEU-a ili na drugi način, u slučajevima kada su oni primatelji dividendi za koje je odlučeno da se isplaćuju u skladu s tim sustavom; osobito kada je dioničar rezident iste države članice kao i društvo koje isplaćuje dividende rezidentno?
2. Ako dioničar o kojem je riječ u prvom pitanju sam nema prava na temelju članka 63. UFEU-a, može li se pozvati na bilo kakvu povredu pravâ iz članka 49. ili 63. UFEU-a društva koje isplaćuje dividende?
3. Ako je odgovor na prvo ili drugo pitanje da dioničar ima prava ili se može pozvati na pravo Unije, postavlja li pravo Unije zahtjeve glede pravnog lijeka koji je dioničaru dostupan na temelju nacionalnog prava?
4. Utječe li na odgovore Suda na gore navedena pitanja činjenica da:
 - a) dioničar nije obveznik poreza na dohodak u državi članici glede primljenih dividendi, s posljedicom da u slučaju isplate dividende od rezidentnog društva izvan gore navedenog sustava, porezni odbitak na koji dioničar ima pravo u skladu s nacionalnim zakonodavstvom može rezultirati u isplati poreznog odbitka dioničaru od strane države članice;

- b) je nacionalni sud odlučio da povreda prava Unije od strane nacionalnog zakonodavstva o kojem je ovdje riječ nije dovoljno ozbiljna da uzrokuje odgovornost države članice za štetu u korist društva koje isplaćuje dividende, u skladu s načelima utvrđenim u spojenim predmetima C-46/93 i C-48/93 *Brasserie du Pecheur SA/Njemačka i The Queen/Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Limited* i dr. [C 46/93 i C 48/93, EU:C:1996:79]; ili da
- c) je u nekim, ali ne svim slučajevima, društvo koje isplaćuje dividende prema gore navedenom sustavu možda povećalo iznos svojih isplata dioničarima kako bi osiguralo gotovinski iznos jednak onome koji bi dobio izuzeti dioničar iz isplate dividendi izvan sustava?

Žalba koju je 24. studenoga 2015. podnio Novartis Europharm Ltd protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 15. rujna 2015. u predmetu T-472/12, Novartis Europharm Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-629/15 P)

(2016/C 038/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Novartis Europharm Ltd (zastupnik: C. Schoonderbeek, *avocate*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Teva Pharma BV

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukinе pobijanu presudu budući da je Opći sud tom presudom odbio tužbu za poništenje u predmetu T-472/12,
- ako je potrebno, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje, i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbom za poništenje u predmetu T-472/12 društvo Novartis zahtijevalo je od Općeg suda da poništi Provedbenu odluku Komisije C (2012) 5894 *final* od 16. kolovoza 2012., o izdavanju odobrenja za stavljanje u promet sukladno Uredbi br. 726/2004 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća, lijeka za humanu uporabu „Zoledronic acid Teva Pharma – zoledronatne kiseline” jer ta odluka predstavlja povredu prava društva Novartis na razdoblje zaštite podataka za njihov lijek Aclasta u skladu s člankom 13. stavkom 4. Uredbe (EEZ) br. 2309/93 ⁽²⁾ u vezi s člankom 14. stavkom 11. te člankom 89. Uredbe (EZ) br. 726/2004 te člankom 6. stavkom 1. Direktive 2001/83/EZ ⁽³⁾. Pobijanom presudom odbijena je tužba za poništenje.

U prilog osnovanosti žalbe, žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava budući da je pogrešno protumačio članak 6. stavak 1. Direktive 2001/83/EZ koji utvrđuje koncept općeg odobrenja za stavljanje u promet zato što Opći sud nije dao primjereno obrazloženje u pobijanoj presudi.

U tom smislu, žalitelj tvrdi da se pobijana presuda temelji na pogrešnom shvaćanju teksta i svrhe članka 6. stavka 1. Direktive 2001/83/EZ te pravnog okvira za odobrenje novih terapijskih indikacija te na pogrešnoj pretpostavci da bi žaliteljevo tumačenje članka 6. stavka 1. Direktive 2001/83/EZ olakšalo manipuliranje i zaobilaženje zaštite podataka te neograničeno produljenje zaštite podataka za referentne lijekove.

Kao drugo, žalitelj tvrdi da se zaključak Općeg suda da se članak 6. stavak 1. Direktive 2001/83/EZ primjenjuje na Aclastu jer je taj lijek mogao biti odobren kao izmjena ili proširenje lijeku Zometa protiv načelu pravne sigurnosti te bi oduzeo poticaj farmaceutskim društvima da ulažu u istraživanje i razvoj novih tretmana te zbog toga nije u interesu javnog zdravlja.

Na temelju tog pogrešnog tumačenja članka 6. stavka 1. Direktive 2001/83 Opći sud propustio je utvrditi da Provedbena odluka Komisije predstavlja povredu prava društva Novartis na zaštitu podataka za Aclastu na temelju članka 13. stavka 4. Uredbe 2309/93 u vezi s člankom 14. stavkom 11. te člankom 89. Uredbe 726/2004 te je zbog toga Provedbenu odluku Komisije trebalo poništiti.

- (¹) Uredba (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2014. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL L 136, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 31., str. 18.).
- (²) Uredba Vijeća (EEZ) br. 2309/93 od 22. srpnja 1993. o utvrđivanju postupaka Zajednice za odobravanje i nadzor lijekova za primjenu kod ljudi i životinja i kojom se osniva Europska agencija za ocjenu lijekova (SL L 214, str. 1.).
- (³) Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.).

Žalba koju je 24. studenoga 2015. podnio Novartis Europharm Ltd protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 15. rujna 2015. u predmetu T-67/13, Novartis Europharm Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-630/15 P)

(2016/C 038/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Novartis Europharm Ltd (zastupnik: C. Schoonderbeek, *avocate*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Hospira UK Ltd

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukinе pobijanu presudu u dijelu u kojem je Opći sud tom presudom odbio tužbu za poništenje u predmetu T-67/13,
- ako je potrebno, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje, i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbom za poništenje u predmetu T-67/13 društvo Novartis zahtijevalo je od Općeg suda da poništi Provedbenu odluku Komisije C (2012) 8605 *final* od 19. studenoga 2012., o izdavanju odobrenja za stavljanje u promet sukladno Uredbi (EZ) br. 726/2004 (¹) lijeka za humanu uporabu „Zoledronic acid Hospira – zoledronatne kiseline” jer ta odluka predstavlja povredu prava društva Novartis na razdoblje zaštite podataka za njihov lijek Aclasta u skladu s člankom 13. stavkom 4. Uredbe (EEZ) br. 2309/93 (²) u vezi s člankom 14. stavkom 11. te člankom 89. Uredbe (EZ) br. 726/2004 te člankom 6. stavkom 1. Direktive 2001/83/EZ (³). Pobijanom presudom odbijena je tužba za poništenje.

U prilog osnovanosti žalbe, žalitelj tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava budući da je pogrešno protumačio članak 6. stavak 1. Direktive 2001/83/EZ koji utvrđuje koncept općeg odobrenja za stavljanje u promet te zato što Opći sud nije dao primjereno obrazloženje u pobijanoj presudi.

U tom smislu, žalitelj kao prvo tvrdi da se pobijana presuda temelji na pogrešnom shvaćanju teksta i svrhe članka 6. stavka 1. Direktive 2001/83/EZ te pravnog okvira za odobrenje novih terapijskih indikacija te na pogrešnoj pretpostavci da bi žaliteljevo tumačenje članka 6. stavka 1. Direktive 2001/83/EZ olakšalo manipuliranje i zaobilaženje zaštite podataka te neograničeno produljenje zaštite podataka za referentne lijekove.

Kao drugo, žalitelj tvrdi da se zaključak Općeg suda da se članak 6. stavak 1. Direktive 2001/83/EZ primjenjuje na Aclastu jer je taj lijek mogao biti odobren kao izmjena ili proširenje lijeku Zometa protivi načelu pravne sigurnosti te bi oduzeo poticaj farmaceutskim društvima da ulažu u istraživanje i razvoj novih tretmana te zbog toga nije u interesu javnog zdravlja.

Na temelju tog pogrešnog tumačenja članka 6. stavka 1. Direktive 2001/83 Opći sud propustio je utvrditi da Provedbena odluka Komisije predstavlja povredu prava društva Novartis na zaštitu podataka za Aclastu na temelju članka 13. stavka 4. Uredbe 2309/93 u vezi s člankom 14. stavkom 11. te člankom 89. Uredbe 726/2004 te da je zbog toga provedbenu odluku Komisije trebalo poništiti.

- (¹) Uredba (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2014. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove, (SL L 136, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 31., str. 18.).
- (²) Uredba Vijeća (EEZ) br. 2309/93 od 22. srpnja 1993. o utvrđivanju postupaka Zajednice za odobravanje i nadzor lijekova za primjenu kod ljudi i životinja i kojom se osniva Europska agencija za ocjenu lijekova (SL L 214, str. 1.).
- (³) Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.).

Tužba podnesena 2. prosinca 2015. – Slovačka Republika protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-643/15)

(2016/C 038/55)

Jezik postupka: slovački

Stranke

Tužitelj: Slovačka Republika (zastupnik: Ministarstvo pravosuđa Slovačke Republike)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Slovačka Republika od Suda zahtijeva da:

— poništi odluku Vijeća (EU) 2015/1601 od 22. rujna 2015. o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke (¹) i

— naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi Slovačka Republika iznosi šest tužbenih razloga:

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 68. UFEU-a te članka 13. stavka 2. UEU-a i načela institucionalne ravnoteže.

Donošenjem pobijane odluke izvan okvira prethodnih smjernica Europskog vijeća, Vijeće je postupilo suprotno svom mandatu te je povrijedilo članak 68. UFEU-a, članak 13. stavak 2. UEU-a kao i načelo institucionalne ravnoteže.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 10. stavaka 1. i 2. UEU-a, članka 13. stavka 2. UEU-a, članka 78. stavka 3. UFEU-a, članaka 3. i 4. Protokola br. 1. te članaka 6. i 7. Protokola br. 2. kao i načela pravne sigurnosti, predstavničke demokracije i institucionalne ravnoteže.

Takva vrsta akta kao što je pobijana odluka ne može se donijeti na temelju članka 78. stavka 3. UFEU-a. S obzirom na njezin sadržaj, pobijana je odluka zakonodavni akt te ju je stoga trebalo donijeti u zakonodavnom postupku, koji, međutim, nije predviđen u članku 78. stavku 3. UFEU-a. Donošenjem pobijane odluke na temelju članka 78. stavka 3. UFEU-a, Vijeće nije samo povrijedio tu odredbu, već se umješalo u prava nacionalnih parlamenata i Europskog parlamenta.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na bitnoj povredi postupka te članka 10. stavaka 1. i 2. UEU-a, članka 13. stavka 2. UEU-a te načela predstavničke demokracije, institucionalne ravnoteže i dobrog upravljanja.

U slučaju da Sud, suprotno onome što je navela Slovačka Republika u okviru drugog tužbenog razloga, zaključi da je pobijana odluka donesena u zakonodavnom postupku (*quod non*), Slovačka Republika ističe, kao podredno, bitnu povredu postupka iz članka 16. stavka 8. UEU-a, članka 15. stavka 2. UFEU-a, članka 78. stavka 3. UFEU-a, članka 3. i 4. Protokola br. 1., članka 6. i članka 7. stavaka 1. i 2. Protokola br. 2., kao i povredu članka 10. stavaka 1. i 2. UEU-a, članka 13. stavaka 2. UEU-a i načela predstavničke demokracije, institucionalne ravnoteže i dobrog upravljanja. Konkretno, nije bio ispunjen zahtjev javnog raspravljanja i glasovanja u okviru Vijeća, bilo je ograničeno sudjelovanje nacionalnih parlamenata u postupku donošenja pobijane odluke nije bio ispunjen uvjet savjetovanja s Europskim parlamentom.

4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na bitnoj povredi postupka iz članka 78. stavka 3. UFEU-a i članka 293. UFEU-a, kao i povredi članka 10. stavaka 1. i 2. UEU-a, članka 13. stavka 2. UEU-a i načela predstavničke demokracije, institucionalne ravnoteže i dobrog upravljanja.

Prije prihvatanja pobijane odluke Vijeće je na Komisijin prijedlog prihvatilo brojne izmjene i dopune. Time je počinilo bitnu povredu postupka iz članka 78. stavka 3. UFEU-a i članka 293. UFEU-a, te povrijedilo članak 10. stavke 1. i 2. UEU-a, članak 13. stavak 2. UEU-a te načela predstavničke demokracije, institucionalne ravnoteže i dobrog upravljanja. Naime, nije provedeno pravilno savjetovanje s Europskim parlamentom, a Vijeće nije jednoglasno odlučilo o izmjenama i dopunama Komisijina prijedloga.

5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 78. stavka 3. UFEU-a jernisu ispunjeni uvjeti za njegovu primjenu.

Podredno drugom tužbenom razlogu Slovačka Republika ističe povredu članka 78. stavka 3. UFEU-a, zbog neispunjenja pretpostavki za njegovu primjenu, koje se odnose na na privremenost mjera i postojanje hitne situacije zbog iznenadnog priljeva državljana trećih zemalja.

6. Šesti tužbeni razlog temelji se na povredi načela proporcionalnosti

Pobijana odluka je očito suprotna načelu proporcionalnosti, s obzirom na to da očito nije prikladna ni potrebna za ostvarivanje postavljenog cilja.

⁽¹⁾ SL L 239, str. 146.

Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Mađarska/Vijeće Europske unije

(Predmet C-647/15)

(2016/C 038/56)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Mađarska (zastupnik M. Z. Fehér, agent)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Mađarska tužbom od Suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (EU) 2015/1601 od 22. rujna 2015. o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).
- podredno, u slučaju da ne prihvati prvi dio tužbenog zahtjeva, poništi pobijanu odluku u dijelu koji se odnosi na Mađarsku.
- Vijeću naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Mađarska vlada smatra da članak 78. stavak 3. UFEU-a nije prikladna pravna osnov za donošenje pobijane odluke Vijeća. Članak 78. stavak 3. UFEU-a ne ovlašćuje Vijeće da donese zakonodavni akt pa, prema tome, ni mjera utvrđenih u pobijanoj odluci, to jest mjera koje čine obvezujuće odstupanje od zakonodavnog akta, u ovom slučaju od Uredbe (EU) br. 604/2013 ⁽²⁾. S obzirom na sadržaj pobijane odluke, ona je zakonodavni akt – imajući u vidu da utvrđuje odstupanje od Uredbe br. 604/2013 – zbog čega se njezino donošenje ne može temeljiti na članku 78. stavku 3. UFEU-a koji Vijeće ovlašćuje isključivo na donošenje akata u nezakonodavnom postupku, to jest nezakonodavnih akata. Ako se, unatoč navedenom, utvrdi da članak 78. UFEU-a može biti osnova za donošenje pravnog akta koji uključuje odstupanje od zakonodavnog akta, mađarska vlada smatra da navedeno odstupanje ne može, kao što je to slučaj s pobijanom odlukom, utjecati na bit zakonodavnog akta i oduzeti smisao njegovim temeljnim odredbama.
2. Mjera koja se provodi u razdoblju od 24 mjeseca – a u određenim slučajevima i u razdoblju od 36 mjeseci – a čiji se učinci, štoviše, nastavljaju i nakon tog razdoblja, nije u skladu s pojmom „privremenih mjera” iz članka 78. stavka 3. UFEU-a. Vijeće je pobijanom odlukom prekoračilo ovlast koja mu je priznata člankom 78. stavkom 3. UFEU-a, s obzirom na to da se prilikom utvrđivanja razdoblja važenja te odluke nije uzelo u obzir vremensko razdoblje potrebno za donošenje zakonodavnog akta utemeljenog na članku 78. stavku 2. UFEU-a.
3. Donošenjem pobijane odluke Vijeće je povrijedilo članak 293. stavak 1. UFEU-a jer nije postiglo potrebnu jednoglasnost prilikom udaljavanja od Komisijina prijedloga.

4. Pobjanom se odlukom utvrđuje odstupanje od zakonodavnog akta i ona sama s obzirom na svoj sadržaj čini zakonodavni akt, pa je prilikom njezina donošenja – čak i da je ono bilo moguće na temelju članka 78. stavka 3. UFEU-a – trebalo poštovati pravo nacionalnih parlamenata da daju mišljenje o zakonodavnim aktima, koje je priznato protokolima br. 1. i 2. priloženima Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije.
5. Nakon savjetovanja s Europskim parlamentom Vijeće je bitno izmijenilo tekst Nacrta odluke, ali se o tom pitanju nije ponovno savjetovalo s Europskim parlamentom.
6. Prilikom donošenja pobjane odluke Vijeća nacrt odluke nije bio dostupan na jezičnim verzijama službenih jezika Unije.
7. Pobjana odluka je također nezakonita jer je njezino donošenje protivno članku 68. UFEU-a i zaključcima koje je Europsko vijeće prihvatilo na sastanku održanom 25. i 26. lipnja 2015.
8. Pobjanom se odlukom povređuju načela pravne sigurnosti i jasnoće regulative, s obzirom na to da se na više mjesta ne pojašnjava način na koji treba primjenjivati njezine odredbe i način na koji su one povezane s odredbama Uredbe br. 604/2013. Među ostalim se ističe pitanje primjene pravnih i postupovnih jamstava u vezi s donošenjem odluke o premještanju, osobito činjenica da se pobjanom odlukom jasno ne utvrđuju mjerila odabira za premještanje niti se na odgovarajući način uređuje status podnositelja zahtjeva u državi članici premještanja. Pobjana odluka protivna je Ženevskoj konvenciji o statusu izbjeglica ⁽³⁾ jer podnositeljima zahtjeva oduzima pravo na ostanak na području države članice u kojoj su podnijeli zahtjev i dopušta njihovo premještanje u drugu državu članicu čak i ako nije moguće uvijek dokazati postojanje materijalne veze između podnositelja zahtjeva i države članice premještanja.
9. Pobjanom odlukom povređuju se načela nužnosti i proporcionalnosti. S jedne strane, uzimajući u obzir to da je Mađarska u odnosu na prvotni prijedlog Komisije isključena iz kruga država članica korisnica, pobjanom se odlukom neopravdano predviđa premještanje 120.000 podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Budući da se u pobjanoj odluci ne predviđa nikakvo premještanje iz Mađarske, utvrđivanje broja od 120.000 prvotno predloženog podnositelja zahtjeva čini se diskrecijskim i više nije ni na koji način povezano s okolnostima navedenima u Komisijinom prijedlogu, s kojima se konkretno trebalo suočiti. Nije prihvatljivo, osobito kada je riječ o privremenoj mjeri donesenoj u skladu s člankom 78. stavkom 3. UFEU-a, konačnu odluku o premještanju za gotovo polovicu mjerom obuhvaćenih podnositelja zahtjeva učiniti ovisnom o budućim prilikama.
10. Podredno, mađarska vlada navodi da se pobjanom odlukom povređuje načelo proporcionalnosti na štetu Mađarske jer joj se kao državi članici domaćinu nameću obvezujuće kvote, iako je opće poznato da je riječ o zemlji na čije je područje ušao velik broj nezakonitih migranata koji su ondje podnijeli velik broj zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Kada je riječ o Mađarskoj, pobjana odluka ne udovoljava odredbi članka 78. stavka 3. UFEU-a jer ne ispunjava njome utvrđeni uvjet prema kojem se mjere mogu donijeti u korist države članice suočene s iznenadnim priljevom državljana trećih zemalja, s obzirom na to da se njome u odnosu na jednu takvu državu članicu utvrđuju isključivo obveze.

⁽¹⁾ SL L 248, str. 80.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108.).

⁽³⁾ Ženevska konvencija od 28. srpnja 1951. o statusu izbjeglica, dopunjena Protokolom iz New Yorka od 31. siječnja 1967.

Tužba podnesena 3. prosinca 2015. – Republika Austrija protiv Savezne Republike Njemačke**(Predmet C-648/15)**

(2016/C 038/57)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Republika Austrija (zastupnik: C. Pesendorfer, agent)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Tužbeni zahtjev

Tužba na temelju članka 25. stavka 5. Ugovora između Republike Austrije i Savezne Republike Njemačke o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu, öBGBI III 182/2002 odnosno dBGBI II 2002., 735., dBStBl I 2002., 584. (DBA-D/Ö) u vezi s člankom 273. UFEU-a zbog različitog mišljenja Republike Austrije i Savezne Republike Njemačke o tumačenju i primjeni članka 11. DBA-D/Ö.

Tužitelj od Suda zahtijeva da utvrdi i odluči kako slijedi:

1. Sporni prihod od užitnica ne treba kvalificirati kao „*potraživanja sa sudjelovanjem u dobiti*” u smislu članka 11. stavka 2. DBA-D/Ö. Stoga sukladno članku 11. stavku 1. DBA-D/Ö, Austrija – kao država u kojoj Bank Austria ima sjedište – ima isključivo pravo oporezivanja prihoda od užitnica.
2. Savezna Republika Njemačka stoga mora prestati oporezivati sporni dohodak koji Bank Austria ostvaruje od užitnica i vratiti na to već naplaćeni porez.
3. Savezna Republika Njemačka snosi troškove postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Republika Austrija prigovara tomu da Savezna Republika Njemačka sporne naknade kvalificira kao kamate „sa sudjelovanjem u dobiti” u smislu članka 11. stavka 2. DBA-D/Ö. U skladu s tim, sama se naknada doista izračunava po načelno fiksnoj stopi. Međutim, zato što u bilanci mora biti iskazan dovoljan iznos dobiti, ta je naknada ovisna o prihodu.

Nasuprot tomu, Republika Austrija smatra da dotične užitnice ovlašćuju samo na ukamaćivanje koje se temelji na fiksnom postotku od nominalne vrijednosti. To tumačenje proizlazi već iz uobičajene jezične uporabe, a potvrđuje se usporedbom s oblicima financiranja koji su u članku 11. stavku 2. DBA-D/Ö navedeni kao primjer.

U predmetnom slučaju riječ je dakle o pukoj odgodi plaćanja od strane vjerovnika jer užitnica ponajprije tijekom njezina trajanja načelno daje pravo na naplatu kumuliranih neisplaćenih iznosa u kasnijim godinama. Užitnice stoga odgovaraju vrijednosnim papirima s fiksnim prinosom koji u određenom smislu ovise o gubitku.

**Rješenje predsjednika Suda od 21. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – Colena AG protiv Deiters GmbH**

(Predmet C-78/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/58)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 171, 26. 5. 2015.

**Rješenje predsjednika Suda od 23. listopada 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Korkein oikeus – Finska) – TrustBuddy AB protiv Lauri Pihlajaniemi**

(Predmet C-311/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/59)

Jezik postupka: finski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 9. prosinca 2015. – Grčka i Ellinikos Chrysos protiv Komisije

(Predmeti T-233/11 i T-262/11) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Sektor rudarstva — Bespovratna sredstva koja su rudarskom poduzetniku Ellinikos Chrysosu dodijelila grčka tijela — Ugovor o prijenosu rudnika po cijeni nižoj od tržišne vrijednosti i porezno oslobođenje u odnosu na taj prijenos — Odluka kojom se mjere potpore proglašavaju nezakonitim i kojom se nalaže povrat odgovarajućih iznosa — Pojam koristi — Kriterij privatnog ulagača”)

(2016/C 038/60)

Jezici postupka: grčki i engleski

Stranke

Tužitelji: Helenska Republika (zastupnici: P. Mylonopoulos, V. Asimakopoulos, G. Kanellopoulos i A. Iosifidou, agenti) (predmet T-233/11); i Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou (Kifissia, Grčka) (zastupnici: K. Adamantopoulos, E. Petritsi, E. Trova i P. Skouris, zatim K. Adamantopoulos, E. Trova, P. Skouris i E. Roussou, odvjetnici) (predmet T-262/11)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: É. Gippini Fournier i D. Triantafyllou, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije 2011/452/EU od 23. veljače 2011. o državnoj potpori C 48/08 (ex NN 61/08) koju je Grčka dodijelila u korist Ellinikos Chrysos AE (SL L 193, str. 27).

Izreka

1. Predmeti T-233/11 i T-262/11 spajaju se radi donošenja presude.
2. Tužbe se odbijaju.
3. U predmetu T-233/11, Helenska će Republika snositi vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije.
4. U predmetu T-262/11, Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou će snositi vlastite troškove, kao i troškove Komisije.

⁽¹⁾ SL C 204, 9. 7. 2011.

Presuda Općeg suda od 10. prosinca 2015. – Belgija protiv Komisije

(Predmet T-563/13) ⁽¹⁾

(„EFJP — Izdaci isključeni iz financiranja — Izdaci koji su nastali za Belgiju — Voće i povrće — Obveza obrazlaganja — Pretpostavke za priznavanje organizacije proizvođača — Eksternalizacija ključnih djelatnosti koju je izvršila organizacija proizvođača — Iznos koji treba isključiti — Proporcionalnost”)

(2016/C 038/61)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Belgija (zastupnici: J.-C. Halleux i M. Jacobs, agenti, uz asistenciju F. Tuytschaevera i M. Varge, odvjetnika)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: H. Kranenborg i P. Rossi, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Provedbene odluke Komisije 2013/433/EU od 13. kolovoza 2013. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice na temelju Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL L 219, str. 49.) u dijelu koji se odnosi na izdatke nastale za Kraljevinu Belgiju ili, u svakom slučaju, zahtjev za ograničenje iznosa koji treba isključiti iz financiranja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Kraljevi Belgiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 367, 14. 12. 2013.

Presuda Općeg suda od 15. prosinca 2015. – LTJ Diffusion protiv OHIM-a – Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON)

(Predmet T-83/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga ARTHUR & ASTON — Raniji nacionalni figurativni žig Arthur — Nepostojanje stvarne uporabe žiga — Članak 15. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Oblik koji se razlikuje u elementima koji mijenjaju razlikovni karakter”)

(2016/C 038/62)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: LTJ Diffusion (Colombes, Francuska) (zastupnici: S. Lederman, zatim F. Fajgenbaum, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: V. Melgar, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Arthur et Aston SAS (Giberville, Francuska) (zastupnik: N. Boespflug, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 2. prosinca 2013. (predmet R 1963/2012-1), u vezi postupka povodom prigovora između LTJ Diffusion i Arthur et Aston SAS.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. LTJ Diffusion nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 112, 14. 4. 2014.

Presuda Općeg suda od 11. prosinca 2015. – Finska protiv Komisije

(Predmet T-124/14) ⁽¹⁾

(„EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Ruralni razvoj — Specifična financijska korekcija — Prihvatljivost izdataka za kupnju rabljenih strojeva i opreme — Derogativno uređenje za mikropoduzeća, mala i srednja poduzeća — Članak 55. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1974/2006”)

(2016/C 038/63)

Jezik postupka: finski

Stranke

Tužitelj: Republika Finska (zastupnici: J. Heliskoski i S. Hartikainen, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Aalto, J. Aquilina, P. Rossi i T. Sevón, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Provedbene odluke Komisije 2013/763/EU od 12. prosinca 2013. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice na temelju Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskoga poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL L 338, str. 81.), u dijelu u kojem se tom odlukom iz financiranja Unije na temelju EPFRR-a isključuju određeni izdaci Republike Finske u iznosu od 927 827,58 eura zbog njihove neusklađenosti s pravilima Unije.

Izreka

1. Poništava se Provedbena odluka Komisije 2013/763/EU od 12. prosinca 2013. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice na temelju Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskoga poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u dijelu u kojem se tom odlukom iz financiranja Unije na temelju EPFRR-a isključuju određeni izdaci Republike Finske u iznosu od 927 827,58 eura zbog njihove neusklađenosti s pravilima Unije.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 142, 12. 5. 2014.

Presuda Općeg suda od 9. prosinca 2015. – Comercializadora Eloro protiv OHIM-a – Zumex Group (zumex)

(Predmet T-354/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice ZUMEX — Raniji verbalni nacionalni žig JUMEX — Nepostojanje stvarne uporabe ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 038/64)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Meksiko) (zastupnik: J. de Castro Hermida, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Zumex Group, SA (Moncada, Španjolska) (zastupnik: M. C. March Cabrelles, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 13. veljače 2014. (predmet R 391/2012-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Comercializadora Eloro, SA i Zumex Group, SA.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu Comercializadora Eloro, SA snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 253, 4. 8. 2014.

Presuda Općeg suda od 10. prosinca 2015. – Fútbol Club Barcelona protiv OHIM-a (Prikaz obrisu amblema)

(Predmet T-615/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava figurativnog žiga Zajednice koji predstavlja obris amblema — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom — Članak 7. stavak 3. Uredbe br. 207/2009”)

(2016/C 038/65)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: J. Carbonell Callicó, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. svibnja 2014. (predmet R 2500/2013-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka koji predstavlja obris amblema kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Fútbol Clubu Barcelona nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 372, 20. 10. 2014.

Presuda Općeg suda od 10. prosinca 2015. – Sony Computer Entertainment Europe protiv OHIM-a – Marpefa (Vieta)

(Predmet T-690/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak opoziva — Figurativni žig Zajednice Vieta — Stvarna uporaba žiga — Narav uporabe — Članak 15. stavak 1. i članak 51. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Oblik koji se razlikuje u elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter žiga — Dokaz uporabe za registrirane proizvode”)

(2016/C 038/66)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: S. Malynicz, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Marpefa, SL (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: I. Barroso Sánchez-Lafuente, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 2. srpnja 2014. (predmet R 2100/2013-2), koja se odnosi na postupak opoziva između društava Sony Computer Entertainment Europe Ltd i Marpefa, SL.

Izreka

1. Odluka drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) od 2. srpnja 2014. (predmet R 2100/2013-2) poništava se u dijelu u kojem je odbijena žalba protiv odluke Odjela za poništaje o odbijanju zahtjeva za opoziv figurativnog žiga Zajednice Vieta za „uređaje za reprodukciju zvuka i slike”.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 431, 1. 12. 2014.

Presuda Općeg suda od 11. prosinca 2015. – Hikari Miso protiv OHIM-a – Nishimoto Trading (Hikari)

(Predmet T-751/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice Hikari — Raniji nacionalni verbalni žig HIKARI — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 038/67)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hikari Miso Co. Ltd (Simosuwa-machi, Japan) (zastupnik: D. McFarland, barrister)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: H. O'Neill, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Nishimoto Trading Co. Ltd (Santa Fe Springs, Kalifornija, Sjedinjene Države) (zastupnik: G. Pritchard, barrister)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 8. rujna 2014. (predmet R 2394/2013-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Nishimoto Trading Co. Ltd i Hikari Miso Co. Ltd.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Hikari Miso Co. Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 7, 12. 1. 2015.

Rješenje Općeg suda od 1. prosinca 2015. – REWE-Zentral protiv OHIM-a – Planet GDZ (PRO PLANET)

(Predmet T-373/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)

(2016/C 038/68)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: REWE-Zentral AG (Köln, Njemačka) (zastupnici: M. Kinkeldey i A. Bognár, zatim M. Kinkeldey i C. Schmitt, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Planet GDZ AG (Tagelswangen, Švicarska) (zastupnici: M. Nentwig i G. M. Becker, zatim M. Nentwig, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 14. lipnja 2012. (predmet R 1350/2011-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Planet GDZ AG i REWE-Zentral AG.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Nalaže se društvima REWE-Zentral AG i Planet GDZ AG snošenje vlastitih troškova kao i, svakom od njih, polovine troškova Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM).

⁽¹⁾ SL C 319, 20. 10. 2012.

**Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2015. – Gmina Miasto Gdynia i
Port Lotniczy Gdynia Kosakowo protiv Komisije**

(Predmet T-215/14) ⁽¹⁾

**(„Tužba za poništenje — Zamjena pobijanog akta tijekom postupka — Prilagodba tužbenog zahtjeva —
Usporedna tužba protiv nove odluke — Obustava postupka”)**

(2016/C 038/69)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelji: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Poljska) (zastupnici: T. Koncewicz i K. Gruszecka-Spychała, odvjetnici) i Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia) (zastupnici: T. Koncewicz i K. Gruszecka-Spychała, zatim P. Rosiak, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: D. Grespan, S. Noë i A. Stobiecka-Kuik, agenti)

Intervenijent u potporu tužiteljima: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Predmet

Primarno, zahtjev za poništenje Odluke Komisije 2014/883/EU od 11. veljače 2014. o mjeri SA.35388 (13/C) (ex 13/NN i ex 12/N) – Poljska – Osnivanje trgovačkog društva Gdynia-Kosakowo (SL L 357, str. 51.) kao i, slijedom toga, zahtjev za poništenje Odluke Komisije (EU) 2015/1586 od 26. veljače 2015. o mjeri SA.35388 (13/C) (ex 13/NN i ex 12/N) – Poljska – Osnivanje trgovačkog društva Gdynia -Kosakowo (SL L 250, str. 165.), koja zamjenjuje Odluku 2014/883.

Izreka

1. Obustavlja se postupak o tužbi.
2. Europska komisija snosit će vlastite troškove kao i troškove Gmina Miasto Gdynia i Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. Z o.o. nastale u glavnom postupku.
3. Gmina Miasto Gdynia i Port Lotniczy Gdynia Kosakowo snosit će vlastite troškove kao i Komisijine troškove nastale u postupku privremene pravne zaštite.
4. Republika Poljska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014.

Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2015. – Gmina Kosakowo protiv Komisije

(Predmet T-217/14) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Zamjena pobijanog akta tijekom postupka — Obustava postupka”)

(2016/C 038/70)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Gmina Kosakowo (Kosakowo, Poljska) (zastupnik: M. Leśny, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: D. Grespan, S. Noë i A. Stobiecka-Kuik, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije 2014/883/EU od 11. veljače 2014. o mjeri SA. 35388 (13/C) (ex 13/NN i ex 12/N) – Poljska – Osnivanje trgovačkog društva Gdynia-Kosakowo Airport (SL L 357, str. 51.).

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Europska komisija će snositi vlastite troškove, kao i troškove Gmine Kosakowo koji se tiču glavnog postupka.
3. Gmina Kosakowo će snositi vlastite troškove, kao i troškove Komisije koji se tiču postupka privremene pravne zaštite.
4. Republika Poljska će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 202, 30. 6. 2014.

Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2015. – GreenPack protiv OHIM-a (greenpack)

(Predmet T-513/14) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Odbijanje registracije — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)

(2016/C 038/71)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: GreenPack GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: P. Ruess i A. Doepner-Thiele, zatim C. Glasemann, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: G. Schneider, zatim G. Schneider i D. Botis, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 29. travnja 2014. (predmet R 2324/2013-1), o prijavi za registraciju verbalnog znaka greenpack kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Obustavlja se postupak o tužbi.
2. Društvu GreenPack GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 303, 8. 9. 2014.

Rješenje Općeg suda od 23. studenoga 2015. – EREF protiv Komisije**(Predmet T-694/14) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Smjernice o državnim potporama za zaštitu okoliša za razdoblje 2014.–2020. — Udruženje — Nepostojanje izravnog utjecaja na članove — Nedopuštenost”)**

(2016/C 038/72)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: European Renewable Energies Federation (EREF) (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: U. Prall, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, K. Herrmann i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Komunikacije Komisije od 28. lipnja 2014. pod nazivom „Smjernice o državnim potporama za zaštitu okoliša i energiju za razdoblje 2014.–2020.” (SL C 200, str. 1.) u dijelu koji se odnosi na kriterije procjene spojivosti s unutarnjim tržištem potpora za energiju iz obnovljivih izvora.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. European Renewable Energies Federationu (EREF) nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 409, 17. 11. 2014.

Rješenje Općeg suda od 23. studenoga 2015. – Actega Terra protiv OHIM-a – Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe)**(Predmet T-766/14) ⁽¹⁾****(„Žig Zajednice — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Verbalni žig Zajednice FoodSafe — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba”)**

(2016/C 038/73)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Actega Terra GmbH (Lehrte, Njemačka) (zastupnik: C. Onken, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Schiffko, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Heidelberger Druckmaschinen AG (Heidelberg, Njemačka) (zastupnik: I. Lins, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 8. rujna 2014. (predmet R 2440/2013-4), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društva Heidelberger Druckmaschinen AG 9 i društva Actega Terra GmbH.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu Actega Terra GmbH snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 46, 9. 2. 2015.

Rješenje Općeg suda od 27. studenoga 2015. – Italija protiv Komisije**(Predmet T-809/14) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje — Pravila o jeziku — Obavijest o slobodnom radnom mjestu direktora Prevoditeljskog centra za tijela Europske unije — Jezični uvjeti obrasca na internetskoj stranici na kojoj se mogu podnijeti prijave — Navodno odstupanje od obavijesti o slobodnom radnom mjestu objavljene u Službenom listu — Dopis koji je Komisija poslala nakon završetka postupka podnošenja prijave — Nedopuštenost”)

(2016/C 038/74)

Jezik postupka: talijanski

StrankeTužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju P. Gentilija, *avvocato dello Stato*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i G. Gattinara, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje navodne odluke Komisije sadržane u dopisu od 2. listopada 2014. koju je Glavnom direktoru za Europsku uniju Ministarstva vanjskih poslova Talijanske Republike poslao Glavni direktor Glavne uprave (GU) za ljudske resurse i sigurnost Europske komisije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Talijanskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 46, 9. 2. 2015.

Rješenje Općeg suda od 1. prosinca 2015. – Banco Espírito Santo protiv Komisije**(Predmet T-814/14) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje — Državne potpore — Potpora portugalskih tijela sanaciji financijskog subjekta Banco Espírito Santo, SA — Stvaranje banke za premošćivanje — Odluka o neospornosti — Obveze koje su preuzela portugalska tijela — Nadzor nad poštovanjem tih obveza koji izvršava upravitelj — Naknada upravitelju koju isplaćuje loša banka — Zahtjev za djelomično poništenje — Nedopuštenost”)

(2016/C 038/75)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Banco Espírito Santo, SA (Lisabon, Portugal) (zastupnici: M. Gorjão-Henriques i L. Bordalo e Sá, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, M. França i P.-J. Loewenthal, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje točaka 9. i 18. Priloga II. Odluci Komisije C (2014) 5682 *final* od 3. kolovoza 2014., državna potpora SA.39250 (2014/N) – Portugal, Sanacija Banco Espírito Santo, S.A., u dijelu u kojem se njima tužitelju nameće ili se može smatrati da se nameće odgovornost isplate naknade upravitelju za praćenje izvršenja obveza Portugalske Republike ili pokrića bilo kojeg drugog troška koji bi on mogao imati.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak o zahtjevu za intervenciju koji je podnijela Portugalska Republika.
3. Banco Espírito Santo, SA će snositi vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije.
4. Banco Espírito Santo, SA, Europska komisija i Portugalska Republika će snositi svaka vlastite troškove vezane za zahtjev za intervenciju.

(¹) SL C 118, 13. 4. 2015.

Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2015. – August Brötje protiv OHIM-a (HydroComfort)

(Predmet T-845/14) (¹)

(„Žig Zajednice — Prijava za registraciju verbalnog žiga Zajednice HydroComfort — Apsolutni razlog za odbijanje — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Tužba koja je očito pravno neutemeljena”)

(2016/C 038/76)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: August Brötje GmbH (Rastede, Njemačka) (zastupnici: S. Pietzcker i C. Spintig, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: W. Schramek, D. Walicka i A. Schifko, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. listopada 2014. (predmet R 1302/2014-5) koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka HydroComfort kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvu August Brötje GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 89, 16. 3. 2015.

Rješenje Općeg suda od 2. prosinca 2015. – Novartis protiv OHIM-a – Mabxience (HERTIXAN)

(Predmet T-41/15) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)

(2016/C 038/77)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Novartis AG (Basel, Švicarska) (zastupnik: M. Douglas, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: Mabxience SA (Montevideo, Urugvaj)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 31. listopada 2014. (predmet R 2550/2013-1) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Novartis AG i Mabxience SA.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Društvu Novartis AG nalaže se snošenje troškova postupka.

⁽¹⁾ SL C 107, 30. 3. 2015.

Rješenje Općeg suda od 23. studenoga 2015. – Slovenija protiv Komisije

(Predmet T-118/15) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — EFSJP — Komponenta za jamstva — EFJP i EPFRR — Rok za podnošenje tužbe — Dan od kojega rok počinje teći — Nepravodobnost — Nedopuštenost”)

(2016/C 038/78)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: Republika Slovenija (zastupnik: L. Bembič, agent)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Rous Demiri i D. Triantafyllou, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Provedbene odluke Komisije 2014/950/EU od 19. prosinca 2014. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice na temelju Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL L 369, str. 71.) u dijelu kojem isključuje određene izdatke nastale za Republiku Sloveniju.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Nije potrebno odlučiti o zahtjevima za intervenciju Talijanske Republike, Francuske Republike i Mađarske.
3. Republici Sloveniji se nalaže snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije.
4. Republika Slovenija, Komisija, Talijanska Republika, Francuska Republika i Mađarska će snositi svaka vlastite troškove vezane za zahtjeve za intervenciju.

⁽¹⁾ SL C 146, 4. 5. 2015.

Rješenje Općeg suda od 20. studenoga 2015. – Zitro IP protiv OHIM-a (WORLD OF BINGO)

(Predmet T-202/15) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava figurativnog žiga Zajednice WORLD OF BINGO — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba”)

(2016/C 038/79)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: A. Canela Giménez, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: V. Melgar i J. Crespo Carrillo, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. veljače 2015. (predmet R 1899/2014-4) koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka WORLD OF BINGO kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu Zitro IP Sàrl snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 198, 15. 6. 2015.

Rješenje Općeg suda od 20. studenoga 2015. – Zitro IP protiv OHIM-a (WORLD OF BINGO)**(Predmet T-203/15) ⁽¹⁾****(„Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice WORLD OF BINGO — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba”)**

(2016/C 038/80)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: A. Canela Giménez, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: V. Melgar i J. Crespo Carrillo, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. veljače 2015. (predmet R 1900/2014-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka WORLD OF BINGO kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se Zitro IP Sàrl snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 198, 15. 6. 2015.**Rješenje Općeg suda od 2. prosinca 2015. – Lidl Stiftung protiv OHIM-a – toom Baumarkt (Super-Samstag)****(Predmet T-213/15) ⁽¹⁾****(„Žig zajednice — Zahtjev za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim — Obustava postupka”)**

(2016/C 038/81)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka) (zastupnici: M. Wolter i A.C. Berger, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: H.P. Kunz, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: toom Baumarkt GmbH (Köln, Njemačka) (zastupnici: M. Kinkeldey, S. Brandstätter i J. Rosenhäger, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća OHIM-a od 16. veljače 2015. (predmet R 657/2014-5) koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između toom Baumarkt GmbH i Lidl Stiftung & Co. KG.

Izreka

1. Obustavlja se postupak o tužbi.
2. Lidl Stiftung & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 205, 22. 6. 2015.

**Rješenje Općeg suda od 17. studenoga 2015. – Certuss Dampfautomaten protiv OHIM-a –
Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC)**

(Predmet T-329/15) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)

(2016/C 038/82)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG (Krefeld, Njemačka) (zastupnik: J. Sroka, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Botis, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: Universal for Engineering Industries SAE (Giza, Egipat)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 9. travnja 2015. (predmet R 1303/2014-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Universal for Engineering Industries SAE i Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Društvu Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM).

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 10. prosinca 2015. – GGP Italy protiv Komisije

(Predmet T-474/15 R)

**(„Privremena pravna zaštita — Direktiva 2006/42/EZ — Zaštita zdravlja i sigurnosti potrošača i radnika
od rizika rukovanja strojevima — Mjera latvijskih vlasti kojom se zabranjuje određena vrsta kosilice —
Odluka Komisije kojom se mjera proglašava opravdanom — Zahtjev za suspenziju primjene —
Nepostojanje hitnosti”)**

(2016/C 038/83)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy) (Castelfranco Veneto, Italija) (zastupnici: A. Villani, L. D'Amario i M. Caccialanza, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Braga da Cruz i L. Cappelletti, agenti)

Predmet

Zahtjev za suspenziju primjene Provedbene odluke Komisije (EU) 2015/902 od 10. lipnja 2015. o mjeri zabrane stavljanja na tržište kosilice proizvođača GGP Italy S.p.A. koju je poduzela Latvija u skladu s Direktivom 2006/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 147, str. 22.).

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 6. listopada 2015. – Flamagas protiv OHIM-a – MatMind (CLIPPER)

(Predmet T-580/15)

(2016/C 038/84)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Flamagas, SA (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: I. Valdelomar Serrano, G. Hinarejos Mulliez i D. Gabarre Armengol, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: MatMind Srl (Formello, Italija)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Zajednice (oblik upaljača s verbalnim elementom „CLIPPER”) – žig Zajednice br. 4 758 652

Postupak pred OHIM-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 30. srpnja 2015. u predmetu R 924/2013-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- potvrdi odluku od 22. ožujka 2013. Odjela za poništaje u postupku za poništaj br. C 5642 protiv registracije žiga Zajednice br. 4 758 652;
- naloži drugoj stranci snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009;

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (e) podtočke ii. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 27. listopada 2015. – Yieh United Steel protiv Komisije

(Predmet T-607/15)

(2016/C 038/85)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Tajvan) (zastupnik: D. Luff, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članke 1. i 2. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1429 od 26. kolovoza 2015. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: pobijana uredba ili Uredba o konačnoj pristojbi), u mjeri u kojoj se odnosi na tužitelja;
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na činjenici da je Sud nadležan preispitati članke 1. i 2. pobijane uredbe te njezinu usklađenost s Osnovnom uredbom i općim načelima europskog prava.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na činjenici da je Komisija povrijedila članak 2. stavak 5. Osnovne uredbe jer je neopravdano odbila razmotriti tužiteljeve metode raspodjele troškova koje je on upotrebljavao u prošlosti i koje su u skladu s međunarodno priznatom računovodstvenom praksom. Zbog te povrede, Komisija je pogrešno odbila oduzeti reciklirani otpad od troškova proizvodnje dotičnog proizvoda čime je umjetno povećala uobičajenu vrijednost kršeći članak 2. stavak 3. Osnovne uredbe.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na činjenici da je Komisija povrijedila članak 2. stavak 1. Osnovne uredbe jer je pri određivanju uobičajene vrijednosti neopravdano odbacila prodaju dotičnog proizvoda u uobičajenom tijeku trgovine neovisnom domaćem kupcu. Komisija nije dovoljno obrazložila to odbacivanje. Nadalje, ako pretpostavimo da je razlog takvog odbacivanja bila samo činjenica da je takva roba nakon toga izvezena (što tužitelj nije znao), kriterij koji je Komisija primijenila je nezakonit. Komisija je trebala uzeti u obzir tužiteljevu namjeru glede konačnog odredišta takve robe u trenutku prodaje. Stoga je Komisija povrijedila članak 2. stavak 2. Osnovne uredbe odbivši domaću prodaju samo zato jer ju je neovisni kupac izvezao nakon prodaje.

⁽¹⁾ SL L 224, str.10.

Tužba podnesena 29. listopada 2015. – Azur Space Solar Power protiv OHIM-a (Prikaz crne linije)**(Predmet T-614/15)**

(2016/C 038/86)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Azur Space Solar Power GmbH (Heilbronn, Njemačka) (zastupnik: J. Nicodemus, odvjetnik)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)**Podaci o postupku pred OHIM-om***Predmetni sporni žig:* međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija (prikaz crne linije) – prijava za registraciju br. 1 201 652*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća OHIM od 2. rujna 2015. u predmetu R 3233/2015-4**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 23. studenoga 2015. – E-Control protiv ACER-a**(Predmet T-671/15)**

(2016/C 038/87)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Beč, Austrija) (zastupnik: F. Schuhmacher, odvjetnik)*Tuženik:* Agencija za suradnju energetske regulatora (ACER)**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi mišljenje Agencije za suradnju energetske regulatora br. 09/2015 od 23. rujna 2015. o usklađenosti odluka nacionalnih regulatora kojima se odobravaju metode dodjele prekograničnog kapaciteta prijenosa u regiji središnje istočne Europe s Uredbom (EZ) br. 714/2009 te smjernicama o upravljanju i dodjeli raspoloživih prijenosnih kapaciteta interkonekcija između nacionalnih sustava iz Priloga I. toj uredbi; i
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi pravila postupka uključujući osobito nepostojanje pravila postupka, povredu prava na pristup spisu, povredu prava na saslušanje te izostanak odgovarajućeg obrazloženja.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na izostanku pravnog temelja za predložene mjere budući da ACER nije slijedio postupak propisan člankom 8. Uredbe (EZ) br. 713/2009 nego je umjesto toga temeljio svoje mišljenje na članku 7. stavku 4. Uredbe (EZ) br. 713/2009 te je stoga prekoračio nadležnost predviđenu člankom 7. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 713/2009 te djelovao *ultra vires*.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi Uredbe (EZ) br. 714/2009 budući da se zaključak ACER-a o postojanju strukturnog zagušenja na njemačko-austrijskoj granici ne temelji na činjenicama te nije u skladu s definicijom zagušenja. Nadalje, mišljenje je manjkavo s obzirom na procjenu utjecaja i ocjenjivanje alternativnih rješenja. Konačno, postupak dodjele kapaciteta propisan mišljenjem nije odgovarajuće ni razmjerno sredstvo za rješavanje problema utvrđenih u mišljenju.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi Uredbe Komisije (EU) br. 1222/2015 (Smjernica o CACM-u) u mjeri u kojoj se mišljenjem ne poštuju obvezujuće materijalne i postupovne pretpostavke Smjernice o CACM-u, koja je stupila na snagu prije donošenja mišljenja.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 101. UFEU-a te članka 102. UFEU-a u vezi s člankom 4. stavkom 3. UFEU-a, budući da se mišljenjem krše temeljna načela europskog unutarnjeg tržišta energije time što se nalaže nacionalnim regulatorima i OPS-ovima da umjetno podijele integrirano tržište električne energije između Austrije i Njemačke.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 34. UFEU-a i članka 35. UFEU-a jer bi regulatorna mjera stvorila umjetne prepreke trgovanju između država članica te bi narušila temeljno načelo slobodnog kretanja robe u smislu članka 34. UFEU-a i članka 35. UFEU-a.

Tužba podnesena 20. studenoga 2015. – Shanxi Taigang Stainless Steel protiv Komisije**(Predmet T-675/15)**

(2016/C 038/88)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (Taiyuan, Kina) (zastupnici: F. Carlin, *Barrister*, i N. Niejahr, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2015/1429 od 26. kolovoza 2015. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana (SL L 224, str. 10.) u mjeri u kojoj se njome nameće antidampinška pristojba na tužiteljev izvoz te naplaćuje privremene pristojbe na takav izvoz; i
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na činjenici da je Komisija povrijedila drugi podstavak članka 2. stavka 7. točke (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Osnovna uredba) određivanjem i odabirom Sjedinjenih Američkih Država (u daljnjem tekstu: SAD) kao odgovarajuće analogne zemlje u ovom slučaju. Ovaj se odabir temelji na pogrešnom tumačenju i primjeni drugog podstavka članka 2. stavka 7. točke (a) Osnovne uredbe te također na očitim pogreškama u ocjeni činjenica. Podredno, Komisija je očito pogrešno primijenila članak 2. stavak 7. točku (a) Osnovne uredbe jer nije provela određene odgovarajuće prilagodbe uobičajene vrijednosti iako je odabrala SAD kao analognu zemlju.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na činjenici da je Komisija povrijedila članak 2. stavak 10. Osnovne uredbe jer nije provela odgovarajuće prilagodbe za troškove unutarnjeg prijevoza za izvoznika proizvođača iz SAD-a u skladu s točkom (k) te odredbe.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na činjenici da je Komisija povrijedila članak 3. stavke 2., 6., i 7. Osnovne uredbe. Komisijina analiza određenih čimbenika štete i uzročnosti zahvaćena je pogreškom zbog očitih pogrešaka u procjeni činjeničnog stanja te/ili nije u skladu s dužnošću Komisije da pažljivo i nepristrano ispita podatke.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.).

Tužba podnesena 20. studenoga 2015. – Les Éclaires protiv OHIM-a – L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)**(Predmet T-680/15)****(2016/C 038/89)***Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Les Éclaires GmbH (Nürnberg, Njemačka) (zastupnik: S. Bund, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: L'éclaireur International (Luxembourg, Luksemburg)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Zajednice „L'ECLAIREUR” – žig Zajednice br. 3 494 028

Postupak pred OHIM-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 3. rujna 2015. u predmetu R 2266/2014-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 15. stavka 1. Uredbe br. 207/2009;

- povreda članka 15. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009
- neusklađenost sa Dijelom C, Odjeljkom 6. Smjernica o ispitivanju koje provodi OHIM.

Tužba podnesena 20. studenoga 2015. – Environmental Manufacturing protiv OHIM-a – Société Elmar Wolf (prikaz vučje glave)

(Predmet T-681/15)

(2016/C 038/90)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: S. Malynicz, Barrister)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Drug stranka pred žalbenim vijećem: Société Elmar Wolf SA (Wissembourg, Francuska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Sporni žig: figurativni žig Zajednice (prikaz vučje glave) – prijava žiga Zajednice br. 4 971 511

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: Odluka prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 3. rujna 2015. u predmetu R 1252/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u i drugoj stranci u postupku snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 26. studenoga 2015. – Sulayr Global Service protiv OHIM-a – Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)

(Predmet T-685/15)

(2016/C 038/91)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Sulayr Global Service, SL (Valle del Zalabi, Španjolska) (zastupnici: P. López Ronda, G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal i E. Armero Lavie, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Sulayr Calidad, SL (Granada, Španjolska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice koji sadrži verbalne elemente „sulayr GLOBAL SERVICE” – prijava za registraciju br. 11 960 515

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. rujna 2015. u predmetu R 149/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku zbog ocjene o postojanju sličnosti između usluga iz razreda 40 na koje se odnosi prijava i usluga iz razreda 42 obuhvaćenih ranijim žigom te, prema tome, o vjerojatnosti dovođenja u zabludu u pogledu žigova;
- OHIM-u naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 60. Uredbe br. 207/2009 i pravila 49. stavka 1. Uredbe br. 2868/95.
- povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009.
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 27. studenoga 2015. – Clover Canyon protiv OHIM-a – Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)

(Predmet T-693/15)

(2016/C 038/92)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Clover Canyon, Inc. (Los Angeles, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: T. Schmitz, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Kaipa Sportswear GmbH (Heilbronn, Njemačka)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave: Tužitelj

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija žiga s verbalnim elementom „CLOVER CANYON” – prijava za registraciju br. 1 120 485

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća OHIM-a od 4. kolovoza 2015. u predmetu R 3018/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;

- naloži tuženiku snošenje troškova tužbe, uključujući troškove žalbenog postupka;
- ili
- drugoj stranci naloži snošenje troškova pred žalbenim vijećem OHIM-a, uključujući troškove žalbenog postupka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 30. studenoga 2015. – Micula protiv Komisije**(Predmet T-694/15)**

(2016/C 038/93)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Ioan Micula (Oradea, Rumunjska) (zastupnici: K. Struckmann, odvjetnik, G. Forwood, *Barrister*, i A. Kadri, *Solicitor*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2015/1470 od 30. ožujka 2015. o državnoj potpori SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) koju je provela Rumunjska [Arbitražna odluka Micula protiv Rumunjske od 11. prosinca 2013. (priopćeno pod brojem dokumenta C(2015) 2112)] (SL L 232, str.43.);
- podredno, poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj (a) se odnosi na tužitelja, (b) sprječava Rumunjsku da postupi u skladu s odlukom, (c) nalaže Rumunjskoj da povрати svaku nespojivu potporu, (d) nalaže da je tužitelj zajednički odgovoran za povrat potpore koju je primio bilo koji subjekt utvrđen u članku 2. stavku 2. pobijane odluke;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na činjenici da je pobijana odluka zahvaćena pogreškom utoliko što je njome nepravilno primijenjen članak 351. TFEU-a te temeljna načela prava na ovaj predmet.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na činjenici da je pobijanom odlukom pogrešno utvrđeno da je spornom mjerom dodijeljena prednost tužitelju, posebice time što pogrešno procjenjuje trenutak u kojem je navodna prednost dodijeljena, ili podredno u utvrđenju da plaćanje odštete predstavlja prednost.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na činjenici da je pobijanom odlukom pogrešno utvrđeno da je sporna mjera bila pripisiva Rumunjskoj.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na činjenici da je pobijanom odlukom pogrešno procijenjena spojivost navodne mjere potpore.

5. Peti tužbeni razlog temelji se na činjenici da su pobijanom odlukom pogrešno određeni korisnici navodne potpore i nije obrazložen njezin zaključak, posebice u određivanju fizičkih ili pravnih osoba koje čine navodnog poduzetnika korisnika.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na činjenici da je pobijanom odlukom pogrešno primijenjeno pravo i prekoračena nadležnost time što je naložen povrat navodne potpore.
7. Sedmi tužbeni razlog temelji se na činjenici da se pobijanom odlukom krši načelo zaštite legitimnog očekivanja.
8. Osmi tužbeni razlog temelji se na činjenici da je pobijana odluka manjkava u smislu da su njome počinjene bitne povrede postupka, konkretno da je povrijeđeno pravo na saslušanje, članak 108. stavak 3. UFEU-a te članak 6. stavak 1. Uredbe br. 659/1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.) (kako je izmijenjena).

Tužba podnesena 24. listopada 2015. – BMB protiv OHIM-a – Ferrero (posuda za slatkiše, kutija)

(Predmet T-695/15)

(2016/C 038/94)

Jezik na kojem je tužba podnesena: poljski

Stranke

Tužitelj: BMB sp. z o.o. (Grójec, Poljska) (zastupnik: K. Czubkowski, radca prawny)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Ferrero (Alba, Italija)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 826 680-0001

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća OHIM-a od 8. rujna 2015. u predmetu R 1150/2012-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 61. stavaka 1. i 2. Uredbe br. 6/2002;
 - Povreda članka 62. i članka 63. stavka 1. Uredbe br. 6/2002;
 - Povreda članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002;
 - Povreda članka 8. stavka 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 1. prosinca 2015. – Bodegas Vega Sicilia protiv OHIM-a (TEMPOS VEGA SICILIA)**(Predmet T-696/15)**

(2016/C 038/95)

*Jezik postupka: španjolski***Stranke***Tužitelj:* Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Španjolska) (zastupnik: S. Alonso Maruri, odvjetnica)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)**Podaci o postupku pred OHIM-om***Predmetni sporni žig:* verbalni žig Zajednice „TEMPOS VEGA SICILIA” – Prijava za registraciju br. 13 066 121*Pobijana odluka:* odluka četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 30. rujna 2015. u predmetu R 285/2015-4**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi i, posljedično, liši učinka odluku četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 30. rujna 2015. u predmetu R 285/2015-4;
- poništi i, posljedično, liši učinka odluku OHIM-a od 8. prosinca 2014.;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (j) Uredbe br. 2007/2009, u vezi s člankom 118. I Uredbe br. 491/2009 o organizaciji tržišta vina.

Tužba podnesena 30. studenoga 2015. – Volfas Engelman protiv OHIM-a – Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)**(Predmet T-700/15)**

(2016/C 038/96)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Volfas Engelman AB (Kaunas, Litva) (zastupnik: P. Olson, odvjetnik)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)*Druge stranke pred žalbenim vijećem:* Rauch Fruchtsäfte GmbH (Rankweil, Austrija)**Podaci o postupku pred OHIM-om***Podnositelj prijave:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* figurativni žig Zajednice s verbalnim elementima „BRAVORO PINTA” – prijava za registraciju br. 10 725 381

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 17. rujna 2015. u predmetu R 1649/2014-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i dopusti registraciju žiga Zajednice prijavljenu pod brojem 1072538 i;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- žalbeno vijeće pogrešno je utvrdilo relevantnu javnost;
- žalbeno vijeće pogrešno je utvrdilo da će relevantna javnost pokazati prosječan stupanj pažnje;
- žalbeno vijeće počinilo je pogrešku zanemarujući bitne vizualne elemente prijavljenog žiga;
- žalbeno vijeće počinilo je pogrešku zaključivši da postoji fonetska sličnost između žigova;
- žalbeno vijeće počinilo je pogrešku time što je svoju odluku utemeljilo na utvrđenju u točki 42. odluke da raniji žig uživa povećan razlikovni karakter za energetske napitke;
- žalbeno vijeće počinilo je pogrešku time što je zaključilo da postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu.

Tužba podnesena 25. listopada 2015. – Stock Polska protiv OHIM-a – Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Predmet T-701/15)

(2016/C 038/97)

Jezik na kojem je tužba podnesena: poljski

Stranke

Tužitelj: Stock Polska Sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastupnik: T. Gawrylczyk, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (Lübeck, Njemačka)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice koji sadrži verbalni element „LUBELSKA” – prijava za registraciju br. 11 657 459

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća OHIM-a od 24. rujna 2015. u predmetu R 1788/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 2. prosinca 2015. – Makhoul protiv Vijeća**(Predmet T-706/15)**

(2016/C 038/98)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* Ehab Makhoul (Damask, Sirija) (zastupnik: E. Ruchat, odvjetnik)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- proglasi tužbu tužitelja dopuštenom i osnovanom;
- slijedom toga, naloži Europskoj uniji da tužitelju u potpunosti nadoknadi štetu koju je pretrpio, u pravičnom iznosu koji će utvrditi taj sud;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog svojoj tužbi navodi jedan tužbeni razlog, koji se temelji na šteti koju je pretrpio i za koju odgovornost snosi Vijeće Europske unije. Navedeni tužbeni razlog sastoji se od tri dijela.

- Prvi dio, koji se temelji na nezakonitosti postupanja Vijeća, jer su, s jedne strane, mjere ograničavanja neopravdane i neproporcionalne i, s druge strane, njima se povređuju prava tužitelja na dobru upravu i na ugled te njegovo pravo vlasništva;
- drugi dio, koji se temelji na neimovinskoj šteti koju je tužitelj pretrpio zbog uvrštavanja na popis osoba i subjekata obuhvaćenih sankcijama protiv Sirije;
- treći dio, koji se temelji na objektivnoj odgovornosti Europske unije jer su mjere donesene protiv tužitelja na prekomjeren način ograničila njegova temeljna prava.

Tužba podnesena 30. studenoga 2015. – Pharm-a-care Laboratories protiv OHIM-a – Pharmavite (VITAMELTS)**(Predmet T-713/15)**

(2016/C 038/99)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd (Sydney, Australija) (zastupnik: I. De Freitas, Solicitor)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Pharmavite LLC (Kalifornija, Sjedinjene Države)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Zajednice „VITAMELTS” – žig Zajednice br. 11 403 581

Postupak pred OHIM-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 10. rujna 2015. u predmetu R 2649/2014-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- u cijelosti potvrdi odluku Odjela za poništaje, tako da odbije zahtjev za opoziv br. 8627 C;
- naloži OHIM-u i društvu Pharmavite LLC snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- žalbeno vijeće povrijedilo je članak 52. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009. Počinilo je pogrešku koja se tiče prava utvrdivši da je tužitelj postupao u lošoj vjeri kad je podnio prijavu za registraciju spornog žiga;
- odluka žalbenog vijeća se djelomično temelji na bitnoj povredi postupka, odnosno na propustu da se tužitelju omogući očitovanje o dokazima koje je podnijela stranka koja zahtijeva proglašenje žiga ništavim.

Tužba podnesena 4. prosinca 2015. – Drugsrus protiv EMA-e

(Predmet T-717/15)

(2016/C 038/100)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Drugsrus Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: M. Howe i S. Ford, *Barristers*, i R. Sanghvi, *Solicitor*)

Tuženik: Europska agencija za lijekove

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku sadržanu u EMA-inom dopisu elektroničke pošte od 8. listopada 2015. da društvu Drugsrus nije dopušteno da preimenuje proizvod uvezen kao Bretaris Genuair u Eklira Genuir; i
- naloži EMA-i snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Tužitelj tvrdi da je EMA počinila pogrešku koja se tiče prava kada je zaključila da je nedopustivo preimenovati centralno odobren lijek. Tvrdi i da je na temelju pravila UFEU-a o slobodnom kretanju robe paralelnom uvozniku dopušteno prepakirati i/ili preimenovati proizvod za paralelnu distribuciju pod uvjetom da je takvo prepakiranje ili preimenovanje objektivno potrebno kako bi se uvezenom proizvodu omogućio učinkovit pristup tržištu države članice uvoza.

Rješenje Općeg suda od 23. studenoga 2015. – Necci protiv Komisije

(Predmet T-211/15 P) ⁽¹⁾

(2016/C 038/101)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik žalbenog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 205, 22. 6. 2015.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR